

KOSSÁK

MÁRCIUS

148 FT

1993 III. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

Legyen az *Őrült nők* vendége
a 150. előadásán.

Jöjjön el 1993. március 23-án este 7 órára
a Fővárosi Operett Színházba,

ahol: PEZSGŐ, TOMBOLA, AJÁNDÉK

valamint

Albin
Georges
Jean-Michel
Jacob
Anne
Dindon
Marie Dindon
Jacqueline
Renaud
Francis

HAUMAN PÉTER m.v.
NÉMETH SÁNDOR
PÉTER RICHÁRD
CSERE LÁSZLÓ
SIMONYI KRISZTINA
MAKAY SÁNDOR
LEHOCZKY ZSUZSA
FELFÖLDI ANIKÓ
SZÉKI JÓZSEF
KOKAS LÁSZLÓ

várja Önt.

Rendezte: VÁMOS LÁSZLÓ m.v. Kossuth-díjas, kiváló művész

Jegyek válthatók: a színház pénztáránál hétfő kivételével naponta 10-18 óráig, telefonon: 132-0535 és a Központi Jegyirodánál, VI., Andrásy út 18., telefon: 112-0000. Csoportos látogatás esetén az üzemi közönségszervezőknél, valamint a színház szervezési osztályán, VI., Nagymező u. 19., telefon: 153-2172, naponta 9-18 óráig.

ARCCAL A BUTASÁG FELÉ

Már egy ideje csöndesen várakozunk, hogy a honi politikai csatározások közepette mikor is kerülnek terftékre a homoszexuálisok. Arra nemigen lehetett számítani, hogy – hasonlóan például az amerikai elnökválasztás kortesidőszakához – valamely politikai erő harcos gayszimpatiát nyilvánítson. Komolytalan is lett volna erre várni egy olyan hosszantartó, többévtizedes szellemi-teszt absztinencia után, melynek a kelet-európai társadalmak szükségképpen részesei voltak. Legalábbis egyelőre semmiképp. Ám hogy ki fogják használni – kisebbség és másságellenes – offenzívájukban a homoszexualitás kérdését azok, akiknek a kirekesztésen túl már egyéb érvük és lehetőségük sem maradt a politikai élet felszínén maradni, az egy pillanatig sem volt kétséges.

Balczó András kiérdemesült öttusázó a Magyar Út Körök első országos találkozóján állt elő ötletével. Azaz, hogy: szoríttassanak le a Magyar Útról azok, akik a hitetlenség, a szabadkőművesség és a homoszexualitás bűnében találtak vétkesnek. Egyszerűbben szólva: semmi keresnivalója sincs az úgynevezett Magyar Úton azoknak, akik szem előtt tartják a felvilágosodás vívmányait, továbbá azoknak, akik zsidók, s nem utolsó sorban az olyan embereknek, akik számára

fontos, hogy a magánéletben is megőrizték egyéniségüket.

Persze tudjuk, az elmúlt évtizedek tébolyára sokan a tébolyt találták a legmegfelelőbb válasznak. Épp Balczó volt az, aki, amikor politikai ellenállásra volt szükség, látványos kivonulást hirdetett a civilizációból, s – mint afféle újdonsült Robinson – megpróbált fittyet hányni mindenre, ami emberi személyiségünket és szabadságunkat képviselni tudta e században. És persze nem a Magyar Út Körök mostani összejövetelén elmondott beszéde volt az első cselekedet, mely abbéli igyekezetéről tanúskodik, hogy mindenkire rákényszerítse saját furcsa, mondhatni esztelen izlésvilágát.

Mindössze arról van szó, hogy 1993. február 13-ától a műveletlenség és a félészség politikai hitvallomása újabb témákkal bővült. És egy újabb ténnyel, mely azt hivatott bizonyítani, hogy a Csurka István által életrehívott MDF-es belmozgalom valóban „komplett náci ideológia” megvalósítására, megfogalmazására törekszik. Szándékaiukban a kisebbségek és a szabadelvűek mellett – azaz velük együtt – immár a melegek is a kiiktatandók listájára kerültek.

Bekövetkezett tehát megnevezetetésünk, ez azonban – legalábbis véleményem szerint – közel sem olyan félelmetes, mint ahogy azt egyesek hin-

nék. Mert hát nem történt más, csak politikai tényezőkké lettünk. A homoszexuálisokkal számolni kell a jövőben, s amint azt az „autentikus” álláspont, azaz Balczó álláspontja is tükrözi, közel sem tartozunk olyan „körökhöz”, melyekről a köznap vélekedés egyszerűen csak azt mondja: undorító, közönséges társaság. A tébolyultak közé sem tartozunk, s azok közé sem, akik civil tehetetlenségük és emberi alkalmatlanságuk tudatát a kirekesztés bűne révén kerekítik politikai programmá, a büntudat agresszív ideológiájává. Nem tartozunk tehát azokhoz a bizonyos „magyar” körökhöz.

Akár azt is mondhatnánk: némi köszönettel tartozunk viszont Balczónak és szélsőjobboldali társainak azért, mert egyértelműen ki akarnak rekeszteni bennünket onnan, ahova tartozni soha nem akartunk. És azok közül, akikkel együtt feltűnni szíves lenne és akikkel egy történetben szerepelni az emberiségről vallott eszméink feladását jelentené. Mindezért akár köszönetet is mondhatnánk hát a levitézlett öttusásnak, még ha tisztában is kell lennünk azzal, hogy a Balczóék képviselte sorsszerűségben nemcsak a kisebbségek és szubkultúrák, de az összmagyarság számára sincs túl sok köszönet.

ISTENES CSABA

„KIS” MALŐR

Élvezetes cikke bukkantam az Esti Hírlap 1993. február 4-i számában. Azok kedvéért, akik nem olvasták a Deák Attila tollából fogant „művet”, a *Homokszem a sorozáson-t*, idézek belőle néhány feledhetetlen részletet: „Az tény, hogy egy fiatal, ha bevallja, ha nem, bélyegként viseli magán a homoszexualitás minden jegyét – mondja a Központi Honvéd Kórház mentálhigiénés osztályának főorvosa, dr. Bognár László ezredes, orvos pszichológus. Nekünk semmiképpen nem célunk, hogy a hadseregbe az egészséges fiatalok közé betegek kerüljenek be. Hasonlóan a drogosokhoz, a homoszexuálisokat is igyekszünk kiszűrni... *A homoszexualitás éppolyan betegség, mint a tébécé, nagy közösségben fertőz.*”

Tudomásom szerint az Amerikai Pszichiátriai Társaság ajánlására az Egészségügyi Világszervezet, a WHO 1972-ben törölte a homoszexualitást a betegségek listájáról. Hogy nyilatkozhat

egy orvos pszichológus 1993-ban a fentiek szerint? Nem voltam rest, felhívtam dr. Bognár László ezredeset. Megkértem, hogy legyen olyan jó és magyarázza el nekem, amit erről a „fertőző betegségről” tudni kell. Az ezredes úr hűdedezett, majd megkért, hogy olvassam fel a cikket, amihez neki semmi köze, hiszen ebben a témában nem nyilatkozott sem Deák Attilának, sem másnak.

Később kiderült: valóban nyilatkozott valaki a Honvéd Kórházból, de nem dr. Bognár László ezredes, hanem Kovács Gábor alezredes, és nem az Esti Hírlapnak, hanem a Rëuter hírfügynökségnek és nem azt nyilatkozta, ami megjelent, hanem egészen mást. A többi jellemel.

Ezek után már csak az ügy harmadik szereplője volt hátra: Deák Attila, az Esti Hírlap rettenthetetlen újságrója. Rettenthetetlen, mondom, nem alaptalanul, mert aki ily módon mer ujjat húzni a felső katonai vezetéssel, annak kell hogy vér legyen a pucájában. Azt ő sem gon-

dolhatta komolyan, hogy szó nélkül hagyja valaki, hogyha lejáratták a nagy nyilvánosság előtt, hogyha olyan butaságokat adnak a szájába, ami megkérdőjelezi a szaktudását, és amivel természetesen nem azonosul.

A szerző emígyen mentegette magát: „Bizonyára az én tájékozatlanságom az oka. Valószínű, hogy egy félreértés kapcsán... Én nem szeretném a homoszexuálisokat bántani, a cikknek sem ez volt a célja. Az én szándékom nem volt az, hogy bárkit is megbántsak. Lényegében egy kis malőr történt, tudatosság nem volt benne, mert akár cigány valaki, akár zsidó, akár homoszexuális, akár biszexuális, azt én emberi érték gyanánt tudom be. Ahol lehet, tiltakozom az ellen, hogy valakit megbélyegezzenek. A cikkből lehet, hogy ez másképp derül ki, kicsit hebehurgya és összezecapott volt. Én nem tudtam azt, hogy ezt nem tekintik betegségnek. Elkövettem azt a hibát, hogy valószínűleg a saját gondolataimat adtama főorvos úr szájába. Gondolom, egy helyreigazítás újból felhívna a figyelmet... Hogyha önök csinálnak valamilyen aláírásgyűjtést, tiltakozást, valamilyen akciót, akkor biztosan tudok segíteni abban, hogy az Esti Hírlapban megjelenjen.”

Előre is köszönjük a beígért segítséget, azonban előtte várjuk a helyreigazítást.

Láner László

Scott professzor levelei

Scott Long professzor, aki jelenleg a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetemen tanít, amikor megtudta, hogy milyen diszkriminációk érik előző munkahelyén, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a homoszexuális diákokat, levélben tiltakozott az ELTE rektoránál és a Természettudományi Kar dékánjánál. A leveleket eljuttatta szerkesztőségünkbe is. Ezeket most teljes terjedelmükben, változtatás nélkül közöljük.

Levél az ELTE rektorának:

Tisztelt Uram!

Több ízben fordultam már Önhöz azaz kapcsolatos aggályaimmal, hogy a Homoszexuális és Leszbikus Diákok Szövetségétől az egyetem rendszeresen megtagadja, hogy gyűléseik megtartásához nyilvános teret biztosítson.

Nyilvánvalóan az Ön közönyös magatartásának hatására történhetett meg, hogy a Természettudományi Kar dékánja utasította a hatáskörébe tartozó összes épület személyzetét, hogy a szervezet plakátjait mindenünnen távolítsák el.

Mellékelem a Dékán úrhoz ezúgyben küldött levelem egy példányát. Az ő tettei és az Ön tétlensége komolyan megkérdőjelezi mindkettejük elkötelezettségét a szólásszabadság és az alapvető polgári jogok tiszteletben tartása mellett. Vajon milyen szervezettől fogják legközelebb megtagadni az egyetem épületeiben a hirdetés vagy a gyülekezés jogát, míg Ön ezt tétlenül szemléli? Talán egy liberális csoportosulástól, mert politikai szervezet? Vagy egy zsidó diákkörből, mert vallási alapú szervezet?

Kénytelen vagyok hangsúlyozni, hogy a szó legszorosabb értelmében kockán forog az a meggyőződés, hogy az egyetem mint szervezet tiszteletben tartja az alapvető demokratikus szabadságjogokat. Az Ön gyors közbelépésére van szükség, hogy ez az elkötelezettség újra megerősödjék és a szabad megnyilvánulás útjából elháruljanak az akadályok. Ön két lehetőség közül választhat: vagy egyértelműen kinyilvánítja, hogy az ELTE tiszteletben tartja a kifejezés és gyülekezés szabadságát, vagy kompromittálja az egyetem jóhírért és meghajlik a tudatlanság erői előtt.

A döntés és a hatalom az Ön kezében van. Még egyszer nyomatékosan köve-

telem az említett tendencia visszafordítását és álláspontjának tisztázását. Várom választát. Tisztelettel:

Dr. Scott Long, Amerikai Irodalom Professzora, Babes-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár, Románia.

Levél Kiss Andrásnak, a Természettudományi Kar dékánjának:

Tisztelt Uram!

Az ELTE-n 1990 és 1992 között az amerikai irodalom professzoraként eltöltött idő alatt megkíséreltem megalapítani az ELTE Homoszexuális és Leszbikus Diákok Körét. Kolozsvárról, ahol az amerikai kormány alkalmazásában Fulbright ösztöndíjas

munkatársra, Klinghammer István nyíltan valótlanul állított azt mondván, hogy ez a rendelkezés minden „vallási és politikai” szervezet hirdetései vonatkozásában nem csak a homoszexuálisok szervezetére. A TTK Múzeum körüli épületét felkeresve – várakozásomnak megfelelően – azt találtam, hogy a faliújságokat elborították a keresztény szervezetek, valamint a FIDESZ által támogatott és más politikai események hirdetései. Munkatársának szavai nem fedhették el a brutális valóságot: nevezetesen, hogy az Ön tetteit kizárólag az előítéletek és a homofóbia mozgatják.

Lennének bár munkatársának szavai helytállóak: Önnek ez sem szolgálhatna felmentéssel: egy olyan rendelkezés, mely megakadályozhatná akár egy zsidó, akár egy katolikus, akár egy MDF, akár egy FIDESZ csoport önszerveződését, kizárólag intoleráns és megengedhetetlen magatartásnak nevezhető.

Az Ön tettei megsértik a szólás- és gyülekezési szabadság elveit. Magyarországon demokratikus átalakulás történt: ennek egyik alapelve kellene, legyen az, hogy a hatalmi szervek szimpátiáitól függetlenül bármely csoportosulásnak élveznie kell az önszerveződés és önmaguk megismertetésének jogát. Nyilvánvalóvá vált, hogy ezen elv működéséről Ön nem részesült kellő oktatásban. Különösen aggasztó, hogy a hatalmi helyzettel való visszaélés ilyen kirívó eseteire épp egy egyetemen, az információ szabad áramlásának feltételezett helyszínén kerüljön sor. Ön hozzájárult ahhoz, hogy a tudatlanság és a szellemi vakság a megvilágosulás színhelyét a sötéttség birodalmává változtassa.

Az egyetem integritása, és lehetősége arra, hogy szabad és nyílt eszmecsere fórumaként szolgáljon, sürgősen szükségessé teszi, hogy Ön az említett tendenciát visszafordítsa és nyilvános teret biztosítson bármely szerveződésnek. Az addig fennmaradó időben is minden tőlem telhetőt meg fogok tenni annak érdekében, hogy a nyilvánosság tudtára hozzam az Ön kísérleteit arra, hogy elhallgattassa mindazokat, akikkel nincs egy véleményen.

Dr. Scott Long, Amerikai Irodalom Professzora, Babes-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár.

Homoszexuális
Főiskolások és Egyetemisták
Baráti Köre ezentúl a Forgách
utca 18. alatti ún. Decentrum-
ban tartja összejöveteleit, legközelebb
jan. 11-én hétfőn 19 órakor
Megközelítése:
kék metró, Árpád híd
utáni első megálló

Homo uális
Főiskolások és Egyetemisták
Baráti Köre ezentúl a Forgách
utca 18. alatti ún. Decentrum-
ban tartja összejöveteleit, legközelebb
jan. 11-én hétfőn 19 órakor
Megközelítése:
kék metró, Árpád híd
utáni első megálló

Az egyetemisták kihagyták a plakátjukról a szex szót. Így már szalonképebb?

irodalomprofesszorként tartózkodom, Önnek e diákszervezetet illető felhárító bánásmódja ellen vagyok kénytelen tiltakozni.

Nem szükséges emlékeztetnem Önt, hogy külön utasításba adta ki a TTK alkalmazottainak, hogy a szervezet plakátjait az egyetem területéről eltávolítsák. A szervezet tagjaival való találkozás során – akik jóhiszeműen kívánták megvitatni ezt az abszurd és elnyomó jellegű bánásmódot –, az Ön

Tényleg tények?

„Mert vér kell annak és könny
és bús balsors kell annak”

Karinthy:

Prológu egy cirkusz-filmhez.

A világot olyannak kell megmutatni, amilyen, és nem olyannak, amilyennek a közönség látni szeretné. Ha például a kannibálokról forgatna filmet egy tisztességes rendező, akkor azt is bemutatná, sőt azt mutatná be elsősorban, hogy a kannibál anya hogyan szoptatja a csecsemőjét (ugyanúgy, ahogy más anya) és nem azt, hogy nyárson forgatják az áldozatukat. A közönség pedig egy óriási csalódna, mert ő, az „ezerfejű közönség” vért akar és szörnyűséget látni a kényelmes fotelból. Nem az érdekli, hogy a kannibál is ember (más étkezési szokásokkal), hanem azt várja, hogy az elképzeléseit, az előítéleteit támasszák alá. És ezt általában meg is kapja. A kannibálokról azt mutatják neki, hogy

istentől elrugaszkodott, kihegyezett fogú pofák lábszárcsontot zabálnak.

A buzikról meg azt, hogy női ruhában visonganak, valami fülledt erotikájú bárban. Ezt várja a néző, akinek a kegyéért verseng a rádió, televízió, film, stb. Az nem lenne túl nagy attrakció, hogy ül egy szimpatikus, értelmes, hétköznapi pofa egy hétköznapi lakásban és elmond magáról olyan dolgokat, amit mindenki más is elmondhatna. Ha a buzikról szól a produkció, akkor ott legyen egy kis züllés, egy kis borzongás, lehessen szörnyűlködni és érezni a tátongó áthidalhatatlan szakadékat. Különböztet mit ér az egész. A valóságra ki kíváncsi? Az olyan uncsi és hétköznapi. Na meg nem is igazolja a sztereotípiákat, az előítéleteket, esetleg el kellene gondolkodni rajta.

Tehát jön az Arizona. Vörös fény, bársonyfűgöny, csodálatosra, meg kevésbé csodálatosra sminkelt nőimitátorok, műsor, hátulról filmezett közönség,

amelyik hujjog, meg füttyög, meg alig bírja fékezni a tomboló vágyát a fajtalankodásra. Aztán még megszólalnak a kisminkelt „lányok”, zavarban vannak és azt mondják, hogy „mi nyomorék emberek vagyunk, csak nem testileg, hanem belülről”, meg hogy „ugyanúgy együtt kell élni ezzel, mint az AIDS-szel”. Mindez a *Tény képek* című műsorban.

És tulajdonképpen egy szót sem szólhatunk. Egyrészt azért, mert ez is tény. Valóban létezik ilyen szórakozóhely és ilyen műfaj. Ilyen is. Meg rengeteg más. Ez a meleg élet egy szeletkéje, amit tud az, aki benne él ebben a világban, de nem tudja a kívülről, az előítéletekkel teli heteroszexuális, pont akinek be kéne mutatni (ha már erről esik szó), hogy milyen is valójában, milyen bonyolult, összetett, kiismerhetetlen, ellentmondásos ez a világ. Ugyanolyan, mint a másik picit más szexuális szokásokkal.

A Tény-képek azonban alátámasztotta azt, amit cáfolni kellett volna. Ráadásul a melegek nagyon jól asszisztáltak hozzá. Azt nyújtották, amit elvártak tőlük.

- ró -

A tavalyi előadássorozat sikerére alapozva idén folytatják az ELTE-én a NEMI SZEREPEK A CIVILTÁRSADALOMBAN

című interdiszciplináris előadás-sorozatot

Az előadások helye: Pesti Barnabás u., X/a. terem

Az előadások ideje: csütörtök 15 óra

február 11. Bevezetés a kurzusba, beszélgetés Dr. Tóth Lászlóval a szexualitásról Magyarországon.

február 18. Dr. Scott Long, Ph.D., az amerikai irodalom professzora, Babes-Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár, Románia: Vágy és demokrácia: gondolatok a szexualitásról Kelet-Európában. (Angolul, tolmáccsal)

február 25. Dr. Neményi Mária, szociálpszichológus: Nemi szocializáció Magyarországon.

március 4. Dr. Morvai Krisztina, ELTE Jogi Kar, Büntetőjogi Tanszék: Férfiak, nők, szexualitás, és a magyar jog.

március 18. Dr. Tóth Olga, MTA Szociológiai Intézet: Női életutak és civil társadalom.

március 25. Dr. Biljana Kasic, filozófus, zágrábi tudományegyetem: Feminizmus és nacionalizmus a volt Jugoszláviában.

április 1. Tanya Renne, amerikai művész, aktivista: Leszbikusság, szeparatizmus, civil társadalom. (Angolul, tolmáccsal)

április 15. Antonia Burrows, ELTE BTK Angol Tanszék: Nők, erőszak, demokrácia.

április 22. A Nemzetközi Meleg és Leszbikus Emberi Jogi Bizottság tagjai San Franciscóból: A homoszexuálisok jogai mint emberi jogok. (Angolul, tolmáccsal)

április 26. (hétfő) Külön előadás: Dr. Bokor Péter, belgyógyász, kardiológus, AIDS-segély szolgálat tanácsadó orvosa: AIDS, orvostudomány, társadalom. (Helyét később hirdetik meg!)

április 29. Láner László, a MÁSOK munkatársa: Rasszizmus és félelem a meleg mozgalomban.

május 6. Erika Wolf, kortárs művészet professzora, Művészeti Intézet, Kolozsvár, Románia: AIDS, aktivizmus, művészet Amerikában. (Angolul, tolmáccsal)

május 13. Dr. Laura L. Dolby előadása.

A tanfolyam során filmeket is bemutatnak.

JAVARVÁGÁNY ELŐRÁDÓBA

– Mikor nincs pénzem, akkor el szoktam menni melegekkel. Van, amikor tudok ott lakni pár napot is, kicsit tisztálkodni, meg rendbehozni magamat...

– Megpróbáltam, hogy jól éljek, pénzt keressek. Egyszerűen férfiakkal feküdtem le.

– *Mennyit adnak?*

– Ezeröttszáz, kétezer, ezer, ötszáz, változatos, hogy ki mit akar. A legkevesebb az ötszázról kezdődik...

– *Én semmit nem csináltam.*

– *Akkor miért fizettek?*

– Azért, mert a csávó megcsinálta az ő tetszését. Neki valami tetszett, azt megcsinálta, kész. Én álltam. Semmit nem csináltam, csak álltam.

– *Hagytad magad?*

– Igen. Simogatni és megfogni...

– Most éppen nem dolgozom, nincs is pénzem. Homoszexuálisokból élek. Hazavisznek, adnak enni, meg is fürödhetnek, ki is moshatok. Kapok ötszáz, vagy ezer forintot. És ez az élet a buzikkal még mindig jobb, mint a romániai...

– Itt a románokon csak a buzik segítnek...

– Volt már vagy kétszer úgy, hogy kiderült, nincs pénze. Valahova eldugta és azt mondta, hogy most nem tud fizetni. Közben már a dolog lezajlott. Ez egy elég rossz élmény, de nem lehet semmit csinálni...

– *Én keresni nem kerestem vele semmit, mert elmentem egy éjszaka, azt megettem másnap...*

– A Skála előtt vagy a Nyugatiban találkoznak a románok. Ott álldogálunk és ott várjuk a buzikat. Ha nincs szerencsénk és nem visznek el, akkor vagy a pályaudvaron egy elhagyatott vagonban, vagy az utcán, ahol éppen lehet, ott alszunk. Ilyenkor persze jönnek a zsaruk, igazoltatnak és minimum napi ezer forintot kell felmutatni. És ha valamit nem találnak rendben, akkor bevisznek és néha meg is vernek. A végén meg kiutasítanak...

– A rendőrök, akik a korzón járnak, nem olyan rosszak. Inkább ezek a civil nyomozók. Szinte semmiért bevisznek és mindig előfordul, hogy megverik, főleg a románokat, akik nem tudnak magyarul...

– *Félsz az AIDS-től?*

– Hát persze, hogy félek. Minden normális ember fél. Ha az ember férfiakkal

fekszik le, akkor könnyen megkaphatja. Hogy nekem van-e? Azt nem tudom, mert még sohasem vizsgáltattam meg magam. De jobb is ez így. Persze a többiek is félnek, de inkább ezt csinálják, velem együtt, mintsem a rendőrt vigyen el minket bolti lopásért. Mert a rendőrség mindig ott van, az AIDS meg majd csak lesz...

– *Imádkozni szoktál?*

– Szoktam, minden este. Református vagyok. Otthon minden vasárnap megyek templomba...

– *Kéthetente szoktam telefonálni a szüleimnek, ha van pénzem. Ha nincs, akkor ritkábban. De ha felszed egy pénzes pali, akkor tőle mindig beszéllek velük...*

– *Mi a véleményed a melegekről?*

– Rosszat nem tudnék mondani róluk. Van köztük nagyon rendes, aki megérti, hogy javarésze a fiúknak, akik ott kint vannak, nem melegek és csak a pénzért mennek el. Szoktak beszélgetni, kérdezősködni, hogy mikor kezdted, miért csinálod? Viszont ez a legidegesítőbb dolog, mikor kérdezősködnék...

– Vannak olyan undorító emberek, akivel nehéz kibírni, viszont a pénzért meg kell szenvedni, mindent meg kell csinálni...

– Itt az tetszik a férfiakkal, ahova járunk, hogy szép a lakásuk és mindenük megvan, ami a normális élethez kell: színes tévé, video, rádiósmagnó...

– *Akikkel elmész, őket nagyon nem szereted?*

– Nagyon utálom, de nem is tudom, lehet, hogy valahol segítenek rajtam...

Az idei filmszemlén mutatták be Lázs Sándor-Pálfi Balázs *Testi munka* című dokumentumfilmjét. A film bepillantást enged egy olyan világba, amiről semmit nem tudunk, amivel pedig nap mint nap találkozunk, és amit egy kézlegyintéssel el szoktunk intézni: kis román kurvák. Pedig ezek gyerekek. Tizenöt-húsz éves gyerekek, akik jobban félnek a sarki rendőrtől, mint az AIDS-től, akik a szabadságot a Nyugati pályaudvar vagonjaiban vélik megtalálni, akik azt hiszik, hogy a normális élethez a színes tévé, a video és a rádiósmagnó elég.

Esőzáttatta, szürke, sietős, mogorva város. Vergődő galamb, rebbenő kezű paraszttasszony, aki egyetlen tányérját rojtos kendőjével takarja a lovasrendőrök elől. Itt többről van szó...

A *Testi munkát* a Művész mozi Bódy termében vetítik párhuzamosan az Otthonom, Idaho című alkotással, nem tudni pontosan, hogy meddig. Ha lekerül a vászonnáról, akkor már csak abban reménykedhetünk, hogy a televízió egyszer műsorára tűzi.

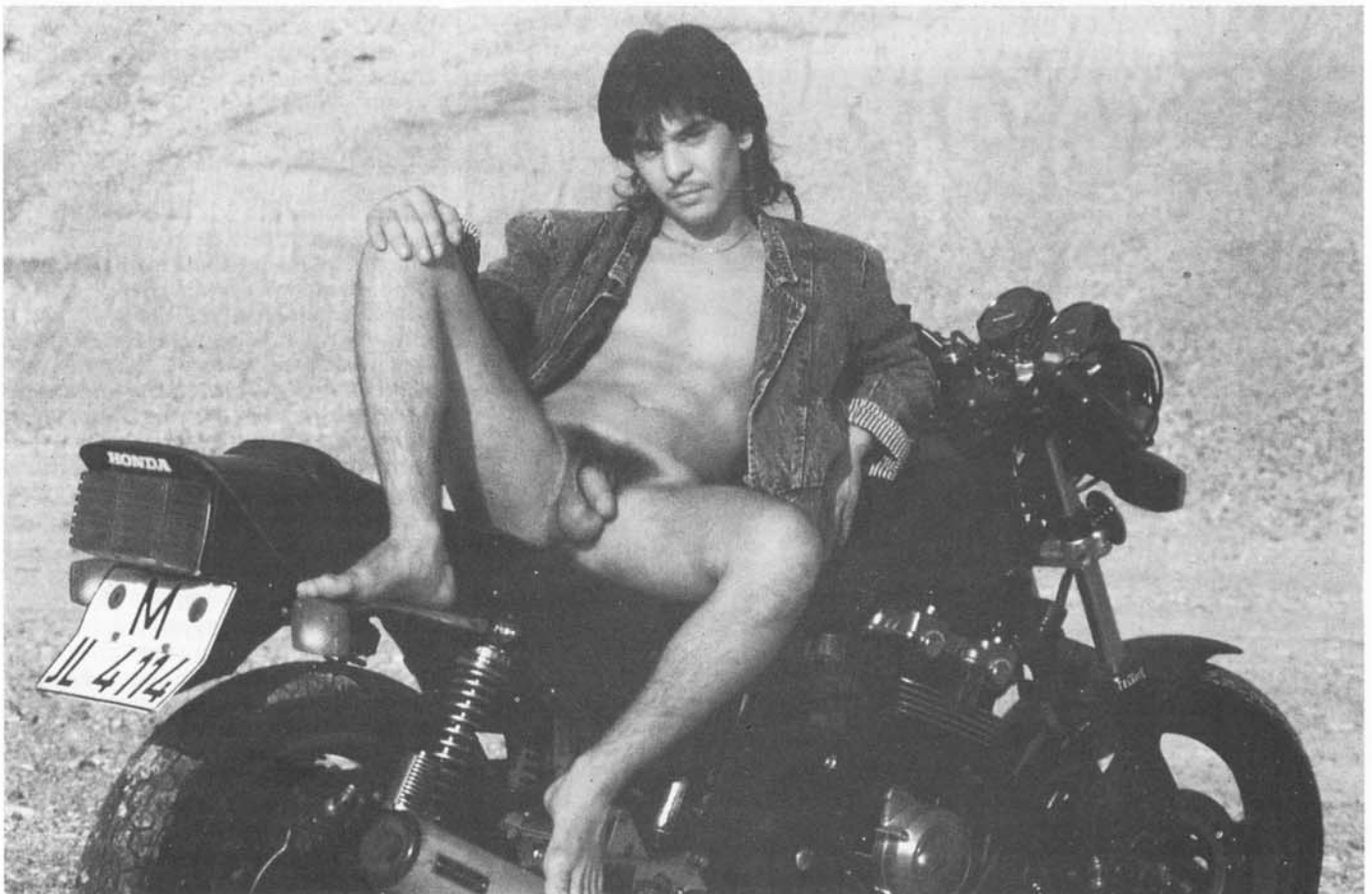

CASINO ARIZONA

1065 Budapest, Nagymező u. 20. Telefon: 112-7663

A megújult CASINO ARIZONA
továbbra is szeretettel várja
minden kedves vendégét.

Nyitvatartás: minden nap 22-től 06-ig, változatlan árakkal.
Estéenként két műsor (fél 1-kor és fél 3-kor), tombola, diszkó.

A GYANAKVÓ TÁRSADALOM

Olvasóink számára talán nem hangzik ismeretlenül ez a név: Scott Long, hiszen a MÁSOK-ban több cikkét és versét is olvashatták. Az ő nevéhez fűződik az ELTE Bölcsészkarán elindított és nagy vitát kiváltó előadás-sorozat, *A nemi szerepek a modern társadalomban*. Hosszú ideje csend veszi körül. Nem jelentek meg új frásai, nem lehetett megtalálni az egyetemen.

– *Professzor úr, mi volt a hallgatás oka?*

– Az előző félévben a Kolozsvári Egyetem Bölcsészkarán tanítottam. Ritkán jöttem Budapestre.

– *A mostani látogatásának van valami konkrét célja?*

– Februártól újra indul az ELTÉ-n a nemi szerepek előadás-sorozat, ennek a szervezésében veszek részt és én is tartok előadást.

– *Hogy érzi magát Romániában?*

– Jól, bár ez egy nagyon ellentmondásos ország, sokszor zavarba hoz. Elképzelhető, hogy a legnevetesebb és leghihetlenebb történetek is megjelenhetnek a lapokban és az emberek el is hiszik. A Románia Libera című jóhírű ellenzéki lap novemberi számában például megjelent egy hír arról, hogy egy bukaresti nyilvános végében hamarosan meleg bár nyílik. A lap ezt az értesülést úgy kommentálta, hogy igaz ugyan, hogy

Romániának sok mindenre szüksége van, de erre éppen nincs.

– *Egész Románia területén, talán éppen Kolozsvárott a legélesebbek a nemzetiségi ellentétek. Mennyi érezhető ebből az egyetem falain belül?*

– Az utóbbi három évben, amióta a nacionalizmus vált uralkodóvá, a személyes ellentétek etnikai konfliktussá mélyültek. A magyarok is egyre inkább etnikus szintre helyezik a románokkal való kapcsolatukat. Ez már odáig fajult, hogy a magyarok kizárólag magyar, a románok román fodrászhoz járnak.

– *Ön Magyarországon nyíltan föl vállalta a homoszexualitását. Emlékezetes az a gesztusa, amikor az egyetemen leveletett a csokornyakkendőjét és az ingét, és egy fekete trikóban folytatta az előadást, aminek a közepén nagy rózsaszín háromszög virított, alatta a felirat: hallgatás=halál. Megtenné ezt Romániában is? Ott is lehet valaki nyíltan homoszexuális?*

– Ha ugyanezt csinálnám ott, akkor a hallgatók valószínűleg azt hinnék, hogy egyszerűen melegem van. Olyan formában ahogy Magyarországon, Romániában a nyitottság nem kivitelezhető. Itt értelmiségi körökben lehet olyan felvilágosult csoportokat találni, akik értik, akiknek elmondhatja az ember. Romániában nincsenek ilyen típusú értelmiségi közösségek. Még az sem biztos, hogy

mindenki ugyanazt érti a homoszexualitáson. Vannak, akik azt gondolják, hogy ez azt jelenti, hogy gyerekekkel vagy állatokkal él az ember szexuális életet, vagy ilyesmi talán nem is létezik. Egyébként az USA nagykövetségén és a tanszéken mindenki tudja, hogy meleg vagyok és ha egy diákom megkérdőzné, akkor előtte sem csinálnék titkot belőle.

– *Nem fél attól, hogy e miatt hátrányos megkülönböztetések érhetik?*

– Biztos, hogy vannak negatív érzések velem szemben, de mindezt elnyomja az a tudat, hogy egy amerikaival állnak szemben. Ez védett helyzetet biztosít számomra. Ugyanezt éreztem Magyarországon is. Nemcsak azért, mert amerikai vagyok, hanem mert bármikor foghatom magam és hazamehetek. Ez a helyzet azonban nagyobb felelősséget is jelent.

– *Mennyire szigorúak a román homoszexuális ellenes törvények?*

– A szodómia ellenes törvény a legrázkóbbi törvény Európában. Akár öt év börtönbüntetéssel is sújtható minden homoszexuális cselekedet vagy megnyilvánulás. Románia az egyetlen ország, ahol a leszbikus szexet is tiltják és büntetik. A btk. 200-as paragrafusa vonatkozik a szodómiára, de ugyanakkor vannak más törvények is, amik erre vonatkoznak, például a közszemérem-sértésről vagy a testi sértésről szóló törvények. Ebbe már az is beletartozik, ha egy férfi a másikhoz közeledik nyilvános helyen.

– *Ez az ismerkedési kísérletet és a leszbikusitást is jelentheti?*

– Igen. Az már a nemi erőszak megfélemlésének minősülhet. A 204-es paragrafus pedig megtiltja a homoszexualitásra ösztönző bármilyen jellegű cselekedetet. Nem világos, hogy ez pontosan mire vonatkozik, de alkalmazhatják újságcikkre, vagy felvilágosító jellegű brosúrára is. Bukarestben működik egy illegális meleg és leszbikus csoport, de nem mernek semmilyen felvilágosító jellegű iratot kiadni, mert akkor vád érhetné őket ennek a paragrafusnak az értelmében.

– *Mennyire élnék a hatóságok ezekkel a törvényekkel?*

– 1990 májusában az ILGA (Nemzetközi Leszbikus és Gay Szervezet) egy delegációja John Clark főtitkár vezetésével felkereste az igazságügyminisztert, Petre Ninosut, aki biztosította őket arról, hogy ezek a törvények nincsenek érvényben. Mindenkit szabadon engedtek az 1989-es eseményeket követő általános amnesztia során, aki e cikkely miatt került börtönbe a Ceausescu-rezsim alatt. Hazudott. Idén január 14-én találkoztam a börtönök helyettes államtitkárával, aki megerősítette, hogy jelenleg hatvan ember ül börtönben a 200-as paragrafus mi-

att. Csak 1992-ben negyvenhét embert tartóztattak le homoszexualitása miatt. Előző nap beszéltem az igazságügy-miniszterrel, aki megismételte, hogy senki sincs börtönben. A miniszter azt is elmondta, hogy egy meleg csoport létezése törvénybe ütközne, mert ellenkezne a 200-as cikkellyel. Ez fenyegetést jelentene a közrend számára. Arra a kérdésre, hogy mi szükséges a törvény megváltoztatásához, azt válaszolta, hogy pozitív nyilvánosságot kellene biztosítani a homoszexualitásnak, de ezt a felvilágosító munkát a meleg nem végezhetik el, mert az törvénybe ütköző lenne.

– *Professzor úr találkozott az illegális bukaresti csoport képviselőivel?*

– Találkoztam velük. Kb. huszan vannak.

– *Milyen elképzeléseik vannak?*

– Még nem tudják pontosan. Bizonytalanok. Félnék bármit is tenni, mert félnék a 200-as törvénytől. Különösen a demonstrációtól és a saját anyagok kiadásától tartózkodnak. Eddig még nem zaklatta őket a rendőrség, de ez annak is köszönhető, hogy a nyugati meleg szervezetek felügyelete és segédlete mellett működnek. Ez valamiféle védelmet jelent, de nem igazán megnyugtatót. A csoportot még nem támadták meg, de a rendőrség továbbra is letartóztatásokat végez a meleg férfiak között.

– *Hol ismerkednek, hol találkoznak ilyen körülmények között a melegek?*

– Bukarestben van egy kávéház az opera közelében, ahol a melegek szoktak találkozni, de erről csak az tud, aki már előzőleg kapcsolatba került homoszexuálisokkal. Annak ellenére, hogy Bukarest két és fél milliós város, azoknak a neve, akik ebben a meleg körben mozognak, egy kis füzetben elférne. Vidéken és kisebb városokban tökéletesen el vannak szigetelve egymástól. Beszéltem egy sepsiszentgyörgyi meleg férfival, aki már negyven éves és ennek ellenére még soha nem találkozott a városában melegekkel.

– *Romániában elképzelhetetlen, hogy együtt éljen két férfi vagy két nő?*

– Nagyon szokatlan lenne. Ez egy olyan társadalom, amit arra neveltek, hogy gyanakvó legyen. Engem már Magyarországon is mellbe vágott az a tény, hogy - szemben Amerikával, ahol leélheti valaki úgy az életét, hogy sohasem kerül be a szomszédja lakásába - az emberek milyen kíváncsiak egymás magánéletére. Ez Romániában fokozottan így van. Ott nagyon kevesen élnek egymással családi köteléken kívül. Romániában még Magyarországnál is nagyobb volt a házasságra és a gyerekszülésre irányuló kötelezettség. Kevés tere volt az önálló, független életnek.

– *Ez a huszonkettes csapdája. A meleg nem harcolhatnak saját jogaikért, az értelmiség tájékozatlan és melegellenes. Hogy lehet kimozdulni ebből a helyzetből?*

– A nyugati nyomás lehet az egyetlen változást előmozdító tényező. Románia most nyújtja be társulási kérelmét az Európa Tanácshoz. Az ILGA szeretné elér-

ni, hogy addig ne vegyék fel Romániát, ameddig a szodómia-törvények érvényben vannak. Oroszország szintén a felvételét kéri, de mivel Jelcin a parlament elé terjesztette a btk. módosítását, valószínűleg látszik, hogy eltörlik az ottani homoszexuálisellenes törvényeket. Ha Romániát a törvényei ellenére is felveszik, akkor az Európai Emberi Jogi Bizottság elé terjesztik ezt a kérdést. A közeljövőben szándékozom meglátogatni a román börtönöket. Remélem, hogy

sikerül majd találkoznom a bebörtönzött homoszexuálisokkal. Ha valaki közülük az Amnesty International-hez akar fordulni (amely szervezet a lelkiismereti okok miatt letartóztatottak közé sorolja a bebörtönzött homoszexuálisokat is), továbbítani fogom a kérelmét.

– *Szeretném megkérni, hogy a román börtönökről szerzett tapasztalatairól számoljon majd be a MÁSOK olvasóinak is.*

– Ezt megígérem.

Láner László

ELÉG VOLT AZ AGRESSZIVITÁSBÓL

A közelmúltban felkereste szerkesztőségünket az egyik nagymúltú romániai folyóirat munkatársa, mert válogatást kíván közölni lapjában a MÁSOK-ból. Megkérdeztük tőle, hogy nem fél-e ilyen anyag közlésétől, nem tart-e attól, hogy perbe fogják a 204-es btk. paragrafusra hivatkozva, amely megtilt minden „homoszexualitásra ösztönző cselekedetet”, amit egy kis rosszindulattal az újságcikkekre is értelmezhetnek?

– A pertől nem nagyon félek. Romániában van egy – igaz, hogy rossz –, de azért alkotmánya, amelyben a szólás- és sajtószabadság biztosított. Hogy mennyire lehet keresztülvinni az erdélyi médiákban a melegéről szóló anyagot, azt ki kell kísérletezni. Nem mondhatnám biztosra – bármennyire is szeretném –, hogy meg fog jelenni egy ilyen anyag. Ez egy nagy kérdőjel, hogy milyen mértékben tudom keresztülvinni.

– *Romániában a törvények súlyosan büntetik a homoszexualitást, a média nem foglalkozik vele. Hogyan lehet ilyen körülmények között melegként élni?*

– Az egyik probléma az, hogy Romániában elég kiélezettek az etnikai konfliktusok. A magyarok között főleg a nemzeti kérdés a kihangsúlyozott. Más kisebbségekkel, társadalmi csoportokkal nem nagyon törődnek. A magyar kisebbségnek a hivatalos vezetői teljesen elhanyagolják a többi kisebbséggel való kapcsolatteremtést. A Székelyföld klasszikusan cigányellenes terület. Így érthető, hogy a homoszexuálisokkal sem foglalkoznak. Nem is gondolnak rájuk, nem is jelenik meg a magyar sajtóban vagy a nagyobb médiákban, maximum rosszszűz bulvárhírek formájában.

Hogy hogyan lehet melegnek lenni Romániában, ez egy roppant nehéz kérdés. Romániában még a homoszexuális kifejezésnek sincs teljes jelentéstartalma. Ennek ellenére vannak olyan ösvények, amik járhatóak és kapcsolatteremtésre alkalmasak. A huszonévesek között egy teljesen más gondolkodásmódot lehet találni. Ők nyitottan közelítenek ehhez a kérdéshez. Sokat közülük súlyosan érint, hogy kizárólagosan csak etnikai problémákkal foglalkoznak. Ők a sokszínűségről vágnak. Másképpen szeretnének élni.

Kolozsvárt van egy irodalmi kör, ahol rendeztek egy homoszexualitásról szóló beszélgetést. Megleő volt, hogy mennyire érdekelte a diákokat ez a kérdés. Meghívtak irodalmárokat, pszichológusokat, e kérdés szakértőit, csak homoszexuálisokat nem tudtak hívni, mert nem ismerték őket. Ha jelen is voltak a teremben, természetesen nem nyilatkoztak. Nem lehetett érezni a közönség részéről elutasító, távolságtartó reagálást. Persze volt olyan, aki közömbös volt, vagy elutasító, de a többség természetesen, normálisnak tartotta az egészet. Tehát ha közelebbről megnézzük, akkor sokkal árnyaltabb a kép. A beszélgetés végén minden résztvevő aláírta azt az ívet, amelyben a hírhedt 200-as paragrafus eltörlését kérik, és ezt elküldték az igazságügy-miniszternek.

– *Mitől jut a fiatalág más álláspontra, mint a szüleik, ha senki nem foglalkozik nyíltan ezzel a kérdéssel, és jóformán csak rémképek és téveszmék élnek a köztudatban?*

– Talán ők már egy más világot képviselnek a szüleikkel szemben. Már torkig vannak az agresszivitással, az ellenségeskedéssel. Már nincs az a fojtottság, ami Ceausescu idejében volt. Lehet másképp gondolkodni, lehet más dolgokkal foglalkozni. A fiatalok arrafelé mozdulnak el, ahol a másság, a másképp gondolkodás normálisnak számít, nem tűnik olyan kirívónak.

– *Egyetértesz azzal a nézettel, hogy a meleg kérdést Romániában csak külföldi segítséggel és külföldről jövő nyomással lehet megoldani?*

– Természetesen egyetérték addig a pontig, amíg ez a törvény, ez a btk. érvényben van. A problémát abban látom, hogy nincsenek társadalmi mozgalmak Romániában. Úgy néz ki, hogy még nem alakult ki az a társadalmi réteg, amelyik az akciót választja, a közvetlen cselekedetet. Tehát a nyugati támogatás fantasztikusan sokat segíthet, de ez kétirányú kell hogy legyen. Egyrészt bátorítani, segíteni kéne a csfájában létező kis mozgalmakat, legyen ez meleg vagy bármiféle más mozgalom, másrészt hivatalos úton az államhatalomra kell nyomást gyakoroljon.

L.L.

GANIMÉDESZ ELRABLÁSA

Idén jelenik meg Domonique Fernandez Ganimédész elrablása című könyve, Tótfalusi Ágnes fordításában. A tanulmány sorra veszi a világ műalkotásainak legnagyobbjait és azt elemzi, miképpen jelenik meg bennük a homoszexualitás. Nemcsak a művekkel, alkotóikkal, hanem múzsáikkal, megrendelőikkel, politikai, társadalmi környezetükkel is foglalkozik. Ez nem pusztán lexikon, ugyanis elemez és véleményt is mond. Az Európa Kiadó lehetővé tette számunkra, hogy a kötet megjelenéséig egy-egy részt bemutassunk olvasóinknak.

A homoszexuális irodalom nagysága és hanyatlása

Nyolcvan-száz évvel ezelőtt még teljesen értelmetlen lett volna megkérdezni, hogy létezik-e „homoszexuális kultúra”. A XIX. század vége felé a rendőri jelentések és például Tardieu doktor orvosi tanulmánya a homoszexualitást a prostitúcióval hozta összefüggésbe (két férfi, aki szenvedélyesen szereti egymást? – lehetetlen, elképzelhetetlen, csakis a pénz lehet a hajtóereje egy ilyen „becstelen” viszonyban). De nem is kell a múlt századig visszanyúlnunk; maga Proust és Gide is nagyon meglepődött volna, ha azt hallják, hogy ők is hozzájárultak a „homoszexuális kultúra” kialakulásához. Nekik csak az volt a fontos, hogy jó frók legyenek: kit érdekel az ő vagy a regényeik magánélete? És ez így is volt rendjén, csak sajnos manapság a „homoszexuális kultúra” kérdését nem lehet egy kézlegyintéssel elintézni[...].

Hosszú időken, századokon keresztül a hatalom vagy a kiadók cenzúrája miatt csak közvetett módon lehetett a homoszexualitásról beszélni, de el kell ismernünk, hogy a homoszexualitás manapság nagyon divatos és felkapott témává, reklámérvvé vált. Sok förtelmes könyv csak azért jelenik meg, mert a két férfi közötti szerelemtől szól. A „homoszexuális kultúra” maga alantas és üzleti jelentésében létezik ugyan: olyan üzlet lett, mint a többi.

„Homoszexuálisnak” homoszexuális, az egyszer biztos, de hogy „kultúra”-e? Íme az első ellentmondás: abban a percben, ahogy az „elátkozott” szerelem a napvilágra kerül, közönséges lesz, nem kultúra többé, hanem divat, az erotikus leírásokban a heteroszexuális szennyirodalom közönséges szintjére süllyed. Megéri-e nagy erőbedobással harcolni azért, hogy a homoszexuális létet elfogadják az irodalomban, ha eredménye ez a minden elképzelhető alulmúló színvonalú kultúra, ami azoknak szól, akiket csak akkor szórakoztat egy mű, ha az róluk és az ő problémáikról szól? És csak azért nyitnak ki egy homokos könyvet, mert mást akarnak találni benne, mint a megszokott újságjukban (melyben amúgy sokkal mohóbban olvassák az apróhirdetéseket, mint a vezércikkeket).

Egy nemrégiben megjelent vastag antológia próbál segíteni nekünk a kérdés megválaszolásában. Örvendezzünk-e a „homoszexuális kultúra” eme jelentékeny gyűjteményének láttnak? Vagy épp ellenkezőleg, aggódjunk-e, hogy egy idáig föld alatt terjedő mozgalom nyilvános elismerése nem szünteti-e meg a homoszexualitást, a szellemi fejlődés erjesztőjét és a társadalom kovászát, mint irodalmi motívumot?

A kultúrában először is meg kell különböztetnünk külső és belső szempontokat. Egy kultúra elsősorban nagy művek összességét jelenti, függetlenül a művek témájától. Amikor azt mondjuk, hogy Claudel, Bernanos és Mauriac képviseli a „katolikus kultúrát”, akkor azt gondoljuk (vagy legalábbis azt kellene gondolnunk,) hogy ezek jó frók, akik melleleg katolikusok is. Daniel Rops-t és Pierre-Henri Simon-t nem soroljuk a „katolikus kultúra” nagy képviselői közé, bár éppen olyan jó katolikusok, mint Claudel vagy Mauriac, de középszerű tehetségek. Ugyanígy nem elég zsidónak lenni ahhoz, hogy valaki a „zsidó kultúrát” gazdagítsa; ehhez Kafka, Joseph Roth, vagy Bernard Malamud kell. Ha valakit elűldöznek a hazájából, attól még nem lesz „nagy emigráns fró”, kivéve, ha például Szolzsenyicinnek vagy Kunderának hívják az illetőt. Először is frónak kell lennie, ne feledjük ezt a feltételt. Másrészt egy műnek vannak külső szempontjai is, például a közönség, amelyhez szól. Nagyon helyes, hogy a katolikusoknak, és főleg, hogy az üldözött kisebbségnek van saját kultúrája. Biztos, hogy egy zsidó mélyebben, szenvedélyesebben és több megértéssel olvassa Kafkát, mint egy nemzsidó, egy homoszexuális is másképpen olvassa Jean Genet műveit, mint egy heteroszexuális. Egy zsidó, emigráns vagy homoszexuális szerzőnek is az a legfontosabb célja, hogy egyetemeset alkosson, és azok is olvassák őket, akik nem személyes okokból érdeklődnek a zsidók, emigránsok vagy homoszexuálisok gondjai iránt. Proust szerint Szodoma lakójának egy heteroszexuális elcsábítása jelenti a legnagyobb boldogságot: mert mi a varázsa annak, ha meghódít egy másik szodomitát? Egy homoszexuális fró is akkor boldog (csak akkor lehet boldog), ha könyveit nemcsak a homoszexuális gettó falain belül keringenek, hanem elbűvölik és megindítják a „más családba” tartozó olvasót is.

Érdekes egyébként a homoszexuálisok történelmi helyzetén is elgondolkodni. A zsidók az üldöztetés, száműzetés és bujkálás megpróbáltatásai közepette mindig támaszkodhattak a Bibliára, de a homoszexuálisoknak sosem volt ilyen könyvük. Méghozzá azért nem, mert a világtörténelem folyamán soha, még az antik Görögországban vagy a reneszánsz Firenzében sem magasztalta nyíltan senki a homoszexualitást. Sem Plátón filozófiai műveit, sem Michelangelo szonettjeit nem tekinthetjük a homoszexuálisok breviáriumának. A nagyon közeli múltig, ha egy fiatal fiú fölfedezte, hogy „különbözik” a barátaitól, semmilyen kultúrális modellre nem támaszkodhatott. Trisztán és Izolda, Didó és Aeneas, Rómeó és Júlia, Pál és Virgínia – ezeket a szerelmi mítoszokat ajánlgatták neki. No és Zeus és Ganimédész? Vagy Apolló és Hüacynthosz, esetleg Oresztész és Püladész? Nagyon élesszeműnek kellett lennie ahhoz, hogy tankönyvei szemérmes hallgatása mögött ezekben a férfipárokban felfedezze a szerelmeseket. Dávid és Jonatán a Biblia távoli, szent világának hősei voltak, hogyan is lehetne közülük a testi gyönyörhöz? Az iskolában persze olvastunk Verlaine-t és Rim-

baud-t, tanultuk a Goriót apót, de vajon hány tanár magyarázta el, hogy milyen kapcsolat egyesítette a két költőt, és hogy Vautrin tulajdonképpen miről is beszélt a fiatal Rastignac-nak? A gimnazista kötelező olvasmányában nem talált senkit, aki rá hasonlítana, ezért kivételnek, szörnyetegnek, kitaláltnak érezhette magát. A homoszexuálisok évszázados „szorongása” és „bűntudata” teljes kulturális elszigeteltségükből ered.

Hogyhogy? Egyetlen imádott költőm sem szenvedett azoktól az érzésektől, amik engem gyötörnek? Egyik kedves regényíróm sem tanít meg arra, hogyan közeledjem egy fiúhoz? Hát mi vagyok én, perverz alak? Valamilyen átok nehezül az életemre? Hogy fellélegezhetett ez a szorongó gimnazista, amikor megtudta, hogy a világirodalom sok nagy írója csak neki írt, hogy Shakespeare, Whitman és Verlaine a fiatal férfiakat szerette, és hogy a középkortól és a XVI. századtól kezdve sok gyönyörű versnek és irodalmi elmélkedésnek volt az ihletője férfiszerelem. A balzaci folyam, amely az Emberi színjáték Szent Gotthárdjából ered, a Goriót apó, az Elveszett illúziók és a Kurtizánok tündöklése és bukása trilógiája sem tudták volna Manon Lescaut szomját oltani a sivatagban, vagy Didó máglyáját eloltani.

A homoszexuális irodalom lassacskán kilép a homályból, ezt bizonyítja egy Franciaországban 1984-ben megjelent könyv, Michel Larivière *Férfiszerelem. A homoszexuális irodalom antológiája* című összeállítása is. Ennek a kötetnek az a legnagyobb adománya, hogy a szövegek kétségszövegbevonhatatlan irodalmi értékén kívül feltárja azt a hatalmas, rejtett szolidaritást is, amely összekötötte, és még ma is összeköti minden idők homoszexuálisait. Ha egy homoszexuális elolvasta ezt a könyvet, nem mondhatja többé: elátkozott fajhoz tartozom.[...]

(folytatjuk)

MIAMI
SUN
TURBÓSZOLÁRIUM
a Kis stáció utcában,
a Baross utcánál (közel a McDonald's-hoz).
Nyitva a hét minden napján
reggel 7-től este 8-ig.
Tel.: 133-13-84

FÉRFJAK VILÁGA

Melegsgítő központ létesült Kínában, ahol az 1949-es kommunista forradalom után azt állították, hogy kiirtották a homoszexualitást, ahol mind a mai napig törvénybe ütközik melegnek lenni és ahol a hivatalos közvélemény eddig csak ritkán és akkor is elféltően foglalkozott e kényes témával.

A homoszexuálisok lelki gondozásával foglalkozó szolgálat létrehozásáról az angol nyelven megjelenő és főként külföldieknek szóló hetilap, a *Beijing Weekend* számolt be. A *Férfiak világa* nevű segélyszolgálatot az AIDS-megelőzéssel is megbízott Kínai Országos Egészségnevelési Intézet indította a múlt év novemberében. Hasonló kezdeményezésre még nem volt példa a hatalmas országban.

A cikk – a segélyszolgálat felállításának hírére túl – azért is meglepő, mert első ízben foglalkozott objektív, sőt a melegekkel erősen együttérző hangnemben a homoszexualitással és megszólaltatott kínai melegeket. Az idézetek a kínai homoszexuálisokban mélyen gyökerező félelmekről, a rájuk nehezedő nagy társadalmi nyomásról tanúskodnak.

A Férfiak világa már többször szervezett összejövetelt az AIDS-veszély és a homoszexuálisok egyéb problémáinak megvitatására. A beszélgetéseken kiderült, a kínai meleg legfőbb gondja a lelepleződéstől való páni félelem.

„Nagyon sajnálom magamat és mindazokat, akik hozzám hasonlóak. Nekünk nincs jövőnk.” – idézte a magazin egy 26 éves kínai fiatalember szavait. „Ebben az országban vagy bárhol másutt a világban a homoszexualitás olyasvalami, amit a társadalom igazából sohasem fog megérteni vagy elfogadni” – mondta.

„El sem tudom képzelni, mi történne, ha a feleségem megtudná, hogy homoszexuális vagyok.” – mondta egy harmincas éveiben járó üzemi szakoktató. „Férfi partnereim zöme Pekingén kívül él és csak akkor találkozunk, ha kiküldetésben vagy szabadságon vagyok.”

A hetilap beszámolt egy a Férfiak világa által szervezett december végi pekingi konferenciáról, amely felszínre hozta a kínai homoszexuálisok rendkívüli érzékenységét. Az összejövetel botrányba fulladt, amikor egy fotóriporter megpróbálta lefényképezni a jelenlévőket, akik közül erre többen székeket hajigálva „kiviharzottak” a teremből. A résztvevő melegek közül csak egyvalakinek volt bátorsága a maradáshoz.

„Félek az AIDS-től, de akárcsak egy kábítószerélvező, én sem tudok változtatni a szokásomon” – mondta egy huszonöt éves orvos. Elmondta, hogy a legnagyobb nyomás szülei részéről nehezedik rá, akik meg akarják mondani neki, hogy mit tegyen.

A cikk nem közölt adatot a kínai meleg számáról, de külföldi megfigyelők szerint a kínai nagyvárosokban valószínűleg sokkal gyakoribb a homoszexualitás, mint azt hivatalosan elismerik. A nyilvántartott AIDS-fertőzöttek száma mintegy ezer.

„A meleg nagyon, nagyon érzékenyek és könnyű felzaklatni őket. Nekünk is nagyon körültekintőnek és érzékenynek kell lennünk, amikor velük foglalkozunk” – mondta Van Jan-haj, az egészségnevelési intézet munkatársa, a melegsgítő szolgálat és az AIDS-hotline egyik kezdeményezője. Egy kínai meleg azonban azt mondta az újságról, hogy „nem szimpátiára, hanem toleranciára és megértésre van szükségünk”.

ÁRNYÉKOS OLDALON

A Golden Book kiadó gondozásában jelent meg Fejed Benő *Én és az AIDS* című riport-könyve, amely a hazai AIDS-betegekkel készített interjúkat fogja csokorba. A könyvet a G.B.Kft., 1506 Budapest 116. Pf. 133. címén lehet megrendelni. A szerző hozzájárulásával közöljük az egyik interjú részletét.

... A lelet kézhezvétele után két nappal elkezdtem izzadni, táncoltak az idegeim, teljesen kétségbe estem. Aztán hamar elrendeződött bennem minden. Érdekes állapot ez! Egy kicsit kívül kerültem a dolgokon, és ez a könnyedség másfajta életre tanít... Mondjam azt, hogy most jobban érzem magam, mint azelőtt?...

... Hallottam más betegektől, hogy amikor megtudták a vizsgálat eredményét, szinte fel sem fogták, ezért nem is tudták tragikusan venni, rá néhány napra viszont összeomlottak. Akkor értették meg, hogy ez a tény mi mindennel jár együtt... Hogy most már nem tervezhetnek hosszú távon... Efelőtt aztán annyit rágódnak, hogy idegileg mennek tönkre, nem is a betegség miatt. A depresszió csinál a vírushordozóból igazi beteget. A vérben lévő vírus megsokszorozódik, a vese kikészül, hát még ha inni is kezdnek a kapott gyógyszerek mellett...

AIDS-segélyszolgálat:

Bp., XI., Karolina út 35/b.

Tel.: 16-69-283

Az ajtón: O.H.V.I. tanácsadás.

Nem kérnek nevet és címet, sem a vérvételkor, sem később.

Nem kutatnak a barátok után rendőri módszerekkel.

Itt, ha a vizsgálat eredménye pozitív, akkor is névtelen marad a páciens.

Ingyenes, gyors, jelíges vizsgálat, tanácsadás.

Rendelési idő: (március 1-től) kedd, csütörtök, péntek 10-12 óráig,

Hot line (március 1-től) (forró vonal, telefonsegély) minden nap 16-20 óráig, pénteken 9-13 óráig.

Működteti a HOMEROS és a LAMBDA BUDAPEST, tehát a két homoszexuális érdekvédelmi egyesület.

Itt nem kell senkinek félnie.

Ide mindenki nyugodtan eljőhet szűrésre. AIDS-segélyszolgálat.

... Én nem így akarom. Sírtam egy párat, keményen elbeszélgettem magammal. De határozottan, bizakodón nézek a jövő elé. Mindig óriási optimizmus volt bennem. Az optimizmus mindig akkor erősödik fel, amikor valami baj van, például háború idején... Ez a magam csendes háborúja...

– *Sejted, hogy mikor kaptad el?*

– Lehet, hogy még Németországban. 1991 júniusában tértem onnan haza egyévi munka után... Nem kell különösebb fantázia ahhoz, hogy elképzeld, mit jelentett a szocialista tábor egyik meleg szülőltének beszabadulni a nyugati lehetőségek erdejébe! Én is belevetettem magam a szabad szex örömeibe, élveztem a sok ismerkedő placcot, meleg szórakozóhelyet. Azt, hogy bárhol sétálhatsz kézenfogva az ügyeletes barátoddal. Hát igyekeztem bepótolni az elmúlt éveket!...

... Persze most ne gondold azt, hogy egy gátlástalan kurva voltam! Igenis szeretem megadni a módját a szexnek, kell a szertartás, a rítus! Egy idegennel semmiképp nem fekszem ágyba az első alkalommal, bármennyire izgat is! A szexuális inger nálam kevés ehhez, érzelmi kötődés kell, ismernem kell az illetőt. Nem teszem szét azonnal a lábam, csak már amikor negyzszer mondja, hogy mennyire szeretné...

... Azt tudom mondani, hogy az AIDS-veszélyt nem lehet tanítani, azt érezni kell. Persze ez most furcsán hangzik az én számból, hiszen én is bekaptam a legyet... Mit tegyek? Életemnek ötven szá-

zaléka a szex! Az akár nyugdíjba is mehet, aki erről le tud mondani! Akkor semmi sem marad belőle, ha kiiktatja az ember a szopást...

... Nos, hogy már így történt, megpróbálok ugyanúgy élni, mint eddig, csak persze bizonyos szabályok betartásával. A László Kórházban elmondta a főorvos, mire kell ügyelnem, ezek pedig egyáltalán nem vesztes dolgok. Sertéshúst, marhahúst, tejet nem szabad fogyasztani, tejtermékből is csak azt, ami erjesztett. Vagyis joghurtot, kefirt, de azt is csak délután. Vigyázni kell a szénhidrátokkal: a húshoz lehet rizst enni, de kenyeret csak egy órával később! Zöldségféléket minden formában, még szárazon is ehetek, gyümölcsöt bármennyit. Napozni egyáltalán nem szabad, mert a napsütés segíti a vírus szaporodását. Az utcán lehetőleg az árnyékos oldalon kell menni. Hm. Az egész életem az árnyékos oldalon zajlott... Nem szabad a szervezetet túlhajszolni, figyelni kell a tüdőképessegre. Ezért dolgozni csak annyit szabad, amennyi jólesik... Általában egészséges életet kell élni! Ezek a tanácsok az Amerikában bevált egészségvédelmi recept részei. Tehát nem betegvédelmi szabályok ezek, hanem egészségvédelmi szabályok! Hasznos lenne mindenkinek ezeket követni!...Ha így élek, tizenvalahány évig is elhúzhatom, hiszen a vizsgálatok szerint a szervezetem állapota jó, a máj, a vese is rendben. Tizenvalahány év, az nagyon sok... Addigra meg csak feltalálják a gyógyszert...

A „PLUSZ”

– a magyarországi HIV-pozitívokat és AIDS-betegeket segélyező – egyesület
FOGTECHNIKUST
keres a HIV-pozitív személyek részére elvégzendő munkákhoz.

Jelentkezés:

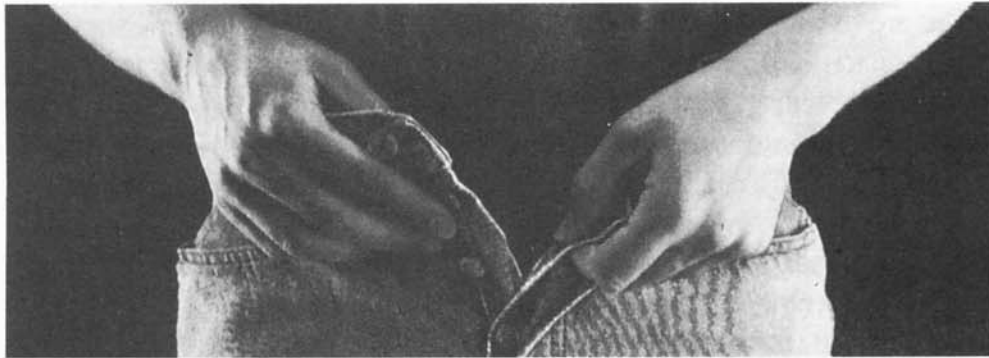
1450 Budapest, Pf. 29.

Telefonon: 113-02-19/232

vagy a MÁSOK

szerkesztőségének címén.

Húzd le!

Húzd fel!

ÓVSZERT OSZTANAK

A kínai egészségügyi minisztérium fel-szóltotta a kínai homoszexuálisokat, hogy változtassanak szexuális magatartá-sukon az AIDS riasztó terjedése miatt.

A *China Daily* c. kínai lap szerint az or-szágból mintegy ezer főnél mutatták ki a vírus jelenlétét és a betegség nagyon gyorsan terjed. A fertőzöttek jelentős ré-sze homoszexuális. Pekingben az AIDS-esek egyharmada meleg. Sanghajban 96 meleg közül 24-nél találtak nemi beteg-séget.

A kínai hatóságok sokáig azt állították, hogy Kínában kiirtották a homoszexuali-tást, az AIDS megjelenése azonban arra kényszerítette őket, hogy beismerjék a létezését.

A kínai homoszexuálisok többsége csa-ládos, ami növeli a betegség heteroszexu-ális kapcsolatok útján történő terjedésének veszélyét - írja az újság. Pe-kingben gyakori, hogy a melegék több partnerrel lépnek érintkezésbe, de csak 6 százalékuk használ gumióvszert. A meg-

kérdezett kínai melegeknek csak egyhar-mada érzi úgy, hogy fenyegeti az AIDS.

Három kínai nagyvárosban - Peking-ben, Sanghajban és Kantonban - nemso-kára nagyszabású kísérleti programot indítanak a homoszexuálisok bevonására az AIDS-megelőzési kampányba. A ha-tóságok arra fogják biztatni a melegeket, hogy változtassanak szexuális magatartá-sukon. A program keretében tanul-mányozni fogják a melegék helyét a társadalomban, tanácsadó szolgáltatokat fognak felállítani és évente 10 ezer óvszert fognak szétosztani a három nagyváros melegjei között.

INGYENES SZOLGÁLTATÁSUNK

Aki hirdetni szeretne a MÁSOK-ban, fog egy papírlapot és kézzel vagy géppel néhány sorban leírja, amit ismertetni szándékozik. Tesz hozzá egy jeligét, végül zárójelben megadja a címét, ahova a válaszleveleket elküldhetjük. Ezt a címet természetesen nem közöljük le lapunkban.

Aki a hirdetésre válaszolni akar, levelét egy bélyeggel ellátott borítékba tegye, de ne címezze meg, mert a címet mi írjuk rá. Ezt így egy borítékban küldje el a mi postacímünkre:

1461 Budapest, Pf. 388.

A bélyeg ára budapesti címre 10 forint, vidékre 17 forint, külföldre 45 forint. (Lapunkat továbbra is társadalmi munkában készítjük, így nem áll módunkban a bélyegeket levelezőink helyett kifizetni és felragasztani az általuk ily módon „takarékosan” küldött borítékokra.)

Lapzártánk mindig a hónap első harmadában, 10-én van. Ha eddig beérkezik a levél, akkor a kért sorok biztosan benne lesznek a rá két hétre megjelenő lapunkban.

Közületeknek, vállalkozóknak

a MÁSOK-ban egy egész oldalas hirdetés ára 20 ezer forint + áfa.

A kisebb méretű hirdetések arányosan olcsóbbak.

Várjuk a vállalkozók jelentkezését, hirdetési szövegét.

Postacímünk: 1461 Budapest, Pf. 388

Orvosok és segítők

Budapest és hat vidéki nagyváros AIDS-segély-állomásának kibővítéséhez illetve létrehozásához keresünk orvosokat és segítő személyzetet. Az orvosok az alábbi városokban: Pécs, Szeged, Miskolc, Debrecen, Győr, Veszprém és Budapest AIDS-segélyállomásán névtelen tesztvizsgálatokat és AIDS-t megelőző valamint a fertőzöttek számára használható tanácsokat adnának, személyenként heti 2 órában.

A segítő személyzet is felvilágosító munkát végez, szintén heti 2 órában, az orvosokhoz hasonlóan ellenszolgáltatás nélkül.

Az orvosokat és a személyzetet – 4 éves tapasztalat alapján – a budapesti AIDS-segély orvosalképezik ki.

Kérjük a jelentkezéseket a MÁSOK szerkesztőségének címére elküldeni: 1461 Budapest Pf. 388

M E G J E L E N T

az Intim Csomagküldő Szolgálat téli-tavaszi kiadványa. A színes, 24 oldalas szexkatalógus kapható az újságárusoknál, a metró aluljárók Extra hír standjainál, és a Bp. VII., Dob u. 17. sz. alatti üzletben.

ÚJ HOMO SZEXFILMÉK, újságok érkeztek a következő üzletbe:

Intim Lapüzlet, Budapest, VII., Dob u. 17.

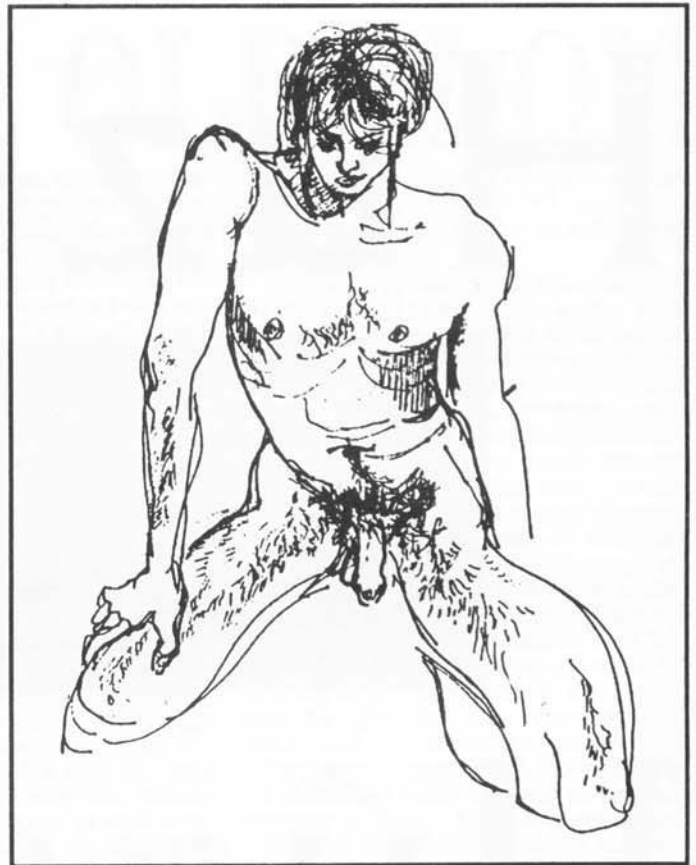
Erősz Szex-shop, Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruház.

Vénusz Intim Szexshop, a Rákóczi út 69. (az udvarban).

FEBRUÁRBAN megjelenik a Tini Stúdió legújabb produkciója, a Farokrandevő.

Kapható a fenti szexshopokban, és az

Intim Csomagküldő Szolgálatnál (1367 Bp. Pf. 26) 1790 forintért.

Homoszexuális, információs és segélyszolgálat.

Írj...

Segítünk...

Válaszolunk.

Teljes diszkréció és titkos címkezelés.

Küldj felbélyegzett válaszborítékot.

Cím: Budapest Lambda ELTE Csoport,
1464 Budapest, Pf. 1590.

Március 5-től

pénteken és vasárnap délután 3-tól este 10-ig
telefonszolgálat.

A hívható szám: 12-08-440

Bárki telefonálhat!

Szép, jó alakú fiúk

jelentkezését várjuk. Olyanok írjanak nekünk, akik nem riadnak meg a fényképezőgép látványától. Az eddig megjelent képeinkből láthatják, nem pornófotózásra gondolunk.

Nem árt tudni: bevételeink éppen fedezik a nyomdaköltségeket. Fizetni így a modelleknek nem tudunk. Olyanok jelentkezzenek, akik élvezik, hogy szép képek készülnek róluk, szívesen vesznek részt lapunk társadalmi munkában való létrehozásában. Emlékeztetőül a címünk: 1461 Budapest, Pf. 388.

HIRDETÉSEK

Budapesti társkeresők

(postaköltség: 9 Ft)

- Kicsit félénk, de az átlagosnál nagyobb fantáziával és potenciával rendelkező, 22/176/62, barna hajú, zöld szemű, nemdohányzó, antinikotinista, értelmes, helyes, humán érdeklődésű fiú keres egy 18 és 24 év közötti, szintén jóképű, becsületes, hűséges, ugyancsak hosszútávú és igényes kapcsolatra vágyó budapesti srácot. Fényképnek, telefonszámnak örülnék, teljes diszkreciót biztosítok. Cím: 1244 Budapest, Pf. 893.

- 24/182/70, dekoratív, korrekt fiú szívesen kipróbálná a franciázást hasonló tulajdonságokkal rendelkező, intelligens fiúval hosszabb távon. Cím: 1464 Budapest, Pf. 1535.

- Helló fiúk! Én 22 éves vagyok. Kereselek egy megbízható, rendes, komoly barátot. Olyanok jelentkezését várom, akihez odaköltözhetem. Nem a külsőd és a korod számít, hanem az, hogy tudj szeretni. Jelige: Budapestiek előnyben 3-3/5.

- 36 éves vagyok, 180 cm magas, 60 kg, alulról teljesen leborotválva, nőies vagyok. Szeretnék megismerkedni 25-től 30 évesig sportos fiúkkal. Mindezt csinállok, amit egy nőnek kell. Nagyon szeretek fuvolázni. Jelige: Szép kerek popsi 3-3/10.

- 19 éves fiú és 40 éves élettársa szexkapcsolatokat keres. Lehetőleg szőrös, velünk egykorú férfiak, fiúk személyében. Le-

hetsz passzív vagy bika beállítottságú is. Szexben minden elképzelhető csinálunk. Bárhova valósítól várjuk jelentkezését. Budapesti lakásunkban szívesen látunk, minden este vagy éjszaka. Vidékiek jó előre írjanak, ha az éjszakát nálunk akarják tölteni. Szexről nem beszélni kell, csinálni. Ebben bennünk nem fogsz csalódnai. Ha nincs kivel és hol, írjatok. Aktképet szívesen látunk és mi is viszonzunk. Jelige: Pécs 3-3/17.

- Huszonéves fiatal fiú rendes, megbízható barátot keres esetleg hosszabb távra. Önálló lakás van. Video homo filmekkel van. Ha esetleg van fényképed, elküldheted. Jelentkezés 24 éves korig. Jelige: Jégeső 3-3/22.

Hellosztok Fiúk! Egy éve még nem is mertem gondolni, hogy valaha is hirdetést kell feladnom. De sajnos elvesztettem a legjobb barátom. Ekkor úgy döntöttem, hogy egyedül élem le az életem, de rájöttem, hogy ez a dolog nem megy. Valaki hiányzik az életemből! Én 22 éves vagyok, jóképűnek mondott dohányzó fiú. Olyan fiú levelét várom, akivel összeköltözhetek. Kizárólag budapestiek levelét várom, fényképpel és címmel ellátva. Azokra a levelekre, amelyek ezt nem tartalmazzák, nem válaszolok! Jelige: Nem kaland 3-3/35.

- Negyvenes, független, jó megjelenésűnek tartott, budapesti lakással rendelkező, igényes, egyetemi diplomás férfi testi-lelki jóbarátot, igazi társat keres, akivel kölcsönös szimpátia esetén hosszabb távon is el tudná képzelni az életét. A szexen kívül igényli a kultu-

rált kikapcsolódást (színház, hangverseny), a megfelelő színvonalú társaságot is. Jelige: Találjunk egymásra 3-3/36.

- Szeretnék megismerkedni olyan emberrel, akinek igénye van arra, hogy megossza valakivel az élet jó és rossz dolgait. Természetesen fontos, hogy legyünk egymásnak kölcsönösen szimpatikusak. E mellett káros szenvedélyektől mentes, átlagos küllemű (nem kövér), érzelmeiben gazdagok és tudjunk szeretni. E tulajdonságokon kívül az én érdeklődési köröm főképp az utazás, túrázás, zene, tánc, színház. Ugyan túl vagyok már a 35-ön, de gyakran néznek 28-30 közötti korúnak. 182/70, hullámos hajú, megbízható, intelligens, jóképű embernek tartanak. Ha e sorok alapján felkeltem érdeklődésedet irántam, akkor írd. Ígérem, válaszolni fogok minden levélre, ha telefonszámot adsz, akkor felhívlak. Jelige: Skorpió 3-3/37.

- 27/180, magányos, szeretni tudó fiú keres 18-30 közötti, szeretni tudó fiút igaz, őszinte barátságra és tartós kapcsolatra. Szeretnék megtalálni, mivel a magány rossz. Meg akarom osztani veled a hétköznapijaimat és az ünnepeket. Már csak te hiányzol, hogy egymásra találjunk. Írd! Minden levélre válaszolok. Jelige: Magányos szív 3-3/38. (A cím lemaradt a hirdetésről. Kérjük, sürgősen pótolja, hogy a válaszokat tudjuk hova küldeni)

- Nem rosszképű, bajszos, picit sportos, kedves férfitársat keresi megbízható, egyenes jellemű, nem feminin barátját. Kizárólag tartós (ez nem tej) kapcsolatot igénylő társ bemutatkozását várjuk. A leveleket

(ha lesz) becsülettel megválaszoljuk. Száraz adataink a következők: 41/170/81 és 31/175/70. Jelige: A többi már csak rajtad és rajtunk múlik 3-3/40.

- Szeretem a (görbe) tükört, amit elem tartanak, hogy belenézhessek, szeretem a nyílt, őszinte tekintetet, szeretem a szellem elkalandozásait, a fantáziát, az Örök Gyereket, szeretem a jóízű beszélgetéseket, a lelki mélybúvárkodásokat, a forró feketét, pipafüstöt, szép könyveket. De nem szeretem a lelki és szellemi sötétséget, alatomosságot, a linkséget, nem szeretem az üres rongyozást, a kihasználásokat. Szeretem az aranyos, fiús lényeket, úgy 25 és 35 közt, a természetes embereket. Szeretem a buja éjszakákat, az összekucorgás szépségeit, a telihold tudatával. És sokszor nem szeretem önmagam, világra prüszkölő, 38 éves magam, bajszostól, szemüvegestől, Szaturnuszostól. De mi van a labirintus középpontjában?! Jelige: Vágyak tüköre 3-3/41.

- 39/176/75, sportoló, lakással, biztos egzisztenciával rendelkező fiatalember - aki nőkapcsolataiban kissé megfásult, s azokból kiabrándult -, ezúton keres egy minden tekintetben korrekt, emberi tartással bíró, intelligens - lehetőleg egyetemista, vagy aktív sportoló - fiút, akivel egy komoly, perspektivikus testi-lelki kapcsolatot építhetne ki. Lehetőleg fényképes vagy telefonszámos választást várok 28 éves korig, melyeket természetesen maximális diszkrecióval kezel, illetve a fényképeket visszaküldöm. Jelige: Sport és természetkedvelő 3-3/48.

- 30 éves, magas, ki-sportolt, jó testű, férfias, jó adottságú, kifejezetten biszex, fővárosi srác vagyok. Szeretném megtalálni a hasonló adottságokkal rendelkező fiúkat, max. 20-30 évig. Szakállas és bajuszos ne írjon, csak enyhén szőrösök. Lehetsz szőke, barna, fekete, de a kék szem előnyben. És egy utolsó kérdés: egész alakos fotós levélre válaszolok csak, s ha kéred, visszaküldöm. Jelige: Ciao amore 3-3/50.

Vidéki társ- keresők

(postaköltség: 15 Ft)

- 22 éves, a szexben még kezdő fiú keresi olyan idősebb úriember ismeretségét, aki bevezetne a fiúszex rejtelmeibe és tudna támogatni egy fiút. Mindegy, hogy hol laksz, az ország melyik felén. Írj, ha komoly a szándékom. Kalandorok kémeljének! Minden értelmes levélre válaszolok. Cím: 2201 Monor, Pf. 119.

- Székesfehérvári, 25 éves, 175/72, valódi barátokra vágyó srác keresi annak a 18-25 éves fiúnak a társaságát, aki úgy érzi, testi-lelki kapcsolatra van szüksége. Küldj részletes bemutatkozó levelet. Cím: 8002 Székesfehérvár 2., Pf. 208.

- 39 éves, markánsan férfias, fiatalos, dinamikus, független, ápolt, szakállas férfi vagyok. Olyan barátot keresek, aki nem kalandra vágyik, őszintén, önzetlenül tud szeretni. Lehetőleg fotót is kérek, én is küldök. Nősek, nőiesek ne írjanak. Berettyóújfalui - Mezőtúr - Oroszáza háromszögön belül élők jelentkezését várom. Jelige: Macho 3-3/19.

- 37/180/75, közigazdász fiú 32 éves korig keresi azt a barátját, aki kölcsönös szimpátia esetén nyári tengerparti üdülésen társa, igaz barátja lenne. Jelige: Június 3-3/18.

- 26/178/70, barna hajú és szemű srác vagyok. Alkalmi, első-sorban hétvégi kikapcsolódásra keresek fiatal fiút. Én nem vagyok jártas az ilyen jellegű kapcsolatban, így az sem baj, ha még nem próbáltad. Ha lehet, akkor légyszíves küldj magadról fényképet, amit sajátommal én is viszonzok. Jelige: Majd meglátjuk 3-3/16.

- 24 éves, aranyos, szőke kékszemű győri fiúcska keresi leendő barátját 18-27 év között, aki érzéki és tüzes, s az ész mellett potenciával is rendelkezik. Fotót küldjete. Jelige: Kék lagúna 3-3/15.

- 39/164/75, szőkés, kék szemű, biszexuális fiatalember barátságot keres, egymás szabadságát megőrizve. Rendezett körülményű vagyok, de mégis valami, valaki hiányzik az életemből, csak rendezett körülményű. Rossz szándékúak, bűnöző hajlamúak ne írjanak. Természet kedvelő, zenét, motorozást kedvelő vagyok, kedvenc időtöltésem a zenélés. Monogám, rendszerető vagyok. Számomra fontos a szimpátia. Teljes diszkréciót adok, és elvárok. Minden levélre válaszolok Komárom megyéből. Örülnék, ha írnának a PLUSS baráti körből. Jelige: Lelki barát 3-3/8.

- Az élet sok mindent megadott nekem, csak egy valaki hiányzik, egy igazi jóbarát! Keresek ezért tartós kapcsolatra egy magas, vékony, lehetőleg huszonéves srácot, aki el tudna fogadni barátnak egy negyven

éves, fiatalos, jómegjelenésű, független férfit. Lakást, és saját presszóban állást biztosítok. Erdélyiek is írhatnak. Jelige: Sürgős 3-3/7.

- 28/164/64, sötétbarna hajú, barna szemű, fekete bajuszos, sportos testalkatú, passzív srác vagyok. Olyan fiú barátságát keresem 35 éves korig, aki őszinte és megbízható, és elfogad barátjának. Minden levélre válaszolok. A diszkréció garantált. Jelige: Barátság 3-3/4.

- Szívesen megismerkednék másságot kedvelő fiúkkal. Én 181/81/35, biszex, Veszprémi, barna hajú, szemű fiú vagyok. Vidékiek jelentkezését is szívesen fogadom. Kölcsönös szimpátia esetén együtt élés is szóba jöhet. Jelige: Most és mindörökké 3-3/1.

- Álmodtam egy srácot magamnak, fiatalabbat, szőkét, kék szeműt! Rajtad múlik, hogy álom valóság legyen. 25 éves, magas srác vagyok Szegedről. Jelige: Álomból valóság 3-3/23.

- Maximalista, de nem intoleráns, szemüveges, de nem szűklátókörű, hamar szerelmesedő, de nehezen barátkozó, diplomával igen, ám kocsival nem rendelkező férfi(!) keres, keres...Zalaegerszege. Jelige: The best is good enough 3-3/24.

- 40 éves, 176 cm magas, nem független férfi megismerkedne független vagy nősi fiúval komoly, tartós, diszkrét kapcsolat reményében. Heves megye és környékéről, de nem feltétel. Fotó jó lenne. Minden komoly levélre válaszolok. Jelige: Oroszlán 3-3/26.

- Gyengédség, szerelem, barátság. Önmagukban csak szavak ezek. Rajtunk áll vagy bukik, hogy tartalommal töltsük-e meg. Talán képesek leszünk távolságot, akadályt legyőzni a találkozás reményében. Otthont és két személyre szóló kapcsolatot kínálok Neked, a találkozás örömét várva. 38 éves vagyok, elég idős ahhoz, hogy értékelni tudjam azt a biztonságot, amely a ragaszkodást jelenti. 173 cm magas vagyok és 74 kg a súlyom. Nincsenek előítéleteim, ha emberséget tudsz adni és a vidéki életet is el tudod képzelni. Nem az életkorod számít, de az sem baj, ha fiatal vagy és tartozni akarsz hozzám. Kérlek írd, ha ott belül valamit megindított ez a néhány sor benned. Jelige: Angyal szív 3-3/28.

- Kedves fiúk, férfiak! Szerelemre, boldogságra, barátságra vágyom a 42 évemmel. Cserébe sportos, kellemesen szőrös testem, ..., adom. Balaton fővárosából. Jelige: Minden levélre írok 3-3/31.

- Keresek egy barátot, (társat) 18-tól 30 éves korig, ha megbízható és becsületes vagy várlak, jelentkez. Szeretnék mindent megosztani veled. Én egy 29 éves fiú vagyok, ki régen keresi a boldogságot, de nem találtam meg. Megvan mindenem, csak boldogságom nincs. Jelige: Ne hagyj egyedül, szeress! 3-3/32.

- Kimondottan sovány testalkatú testi-lelki barátot keres egy 35/175/65, érzékeny fiú. Kívánom, hogy légy ápolt és igényes. Jelige: Gay man 3-3/33.

- Meleg szeretettel várok minden jelentke-

zést, levelet, találkozást. 40 éves elmúltam, egyedülálló férfi vagyok. Kortól, külsőtől függetlenül minden levélre válaszolok, hátha összejön. Jelige: Ajkától Veszprémig 3-3/42.

– Keszthely körzetéből, hűségnyem kielégítésére, ... hentes, büfés barátot keresek. Jó megjelenésű, ápolt, sportos (...), nőtlen, ... srác vagyok. Jelige: Diszkrécióval bárki lehetsz 3-3/46.

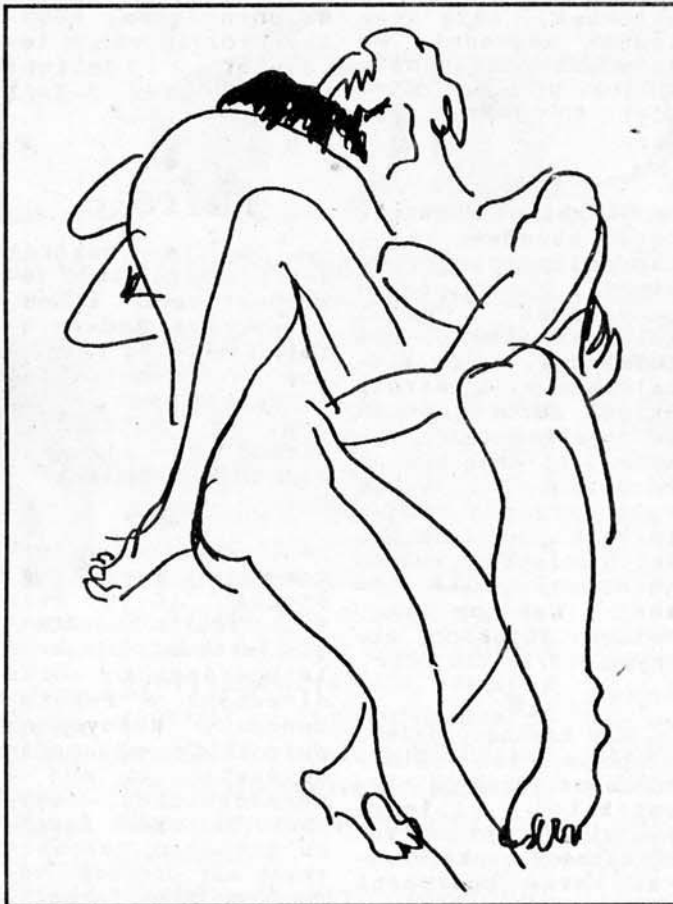
– Nem vagyok túl szép, se gazdag, fiatal sem, mert elmúltam már 40 éves, és mégis vágyom egy fiatal fiú szerelmére, akit jó volna szeretni és jó volna haza várni, aki várna és szeretni tudna. Egy őszinte, becsületos fiú jelentkezését várnám tartós kapcsolat reményében. Jelige: Rövid az élet 3-3/47.

Vegyes

– Baráti társaság, esetleg klub kialakításához keresek magányos fiúkat. Olyanok is írjanak, akik lelki segélyre várnak, akik a klub, baráti társaság kialakításában segíteni tudnának. Rossz szándékúak, bűnöző hajlamúak ne írjanak. Bátran írjatok teljes diszkréció biztosításában. Minden levélre válaszolunk Tatabányáról. Cím: 2803 Tatabánya III., Pf. 3033.

– 19 éves srác keres olyan fotóst, aki elfogadható áron készítené egész alakos képeket (nem szexfotóról van szó), de esetleg modellként is dolgoznék. Jelige: Fashion 3-3/49 (10 Ft).

– Keresek egy 20-22 év közötti, katonaviselt, legalább 180 cm magas, jóképű, sportos alakú, izmos, szőrös

testű, ..., fiatal srácot testi-lelki jóbarátnak, ill. sofőr, testőr, személyi titkár állás betöltésére. Én 26/182/80 vagyok. Fényképet kérek (lehet akt fotó is). Jelige: Diszkréció és intelligencia 3-3/45 (17 Ft).

– Budapesti 30-as fiatalember kreatív gondolkodású, ambiciózus, szorgalmas, ötletes munkatársakat, ill. tőkével is rendelkező vállalkozó társakat keres közös vállalkozáshoz. Jelige: Jó szervezőkészség, idegen nyelv ismeret előny 3-3/44 (10 Ft).

– Mottó: „A Villa Negra nem apáca zárda...” Ha meguntad az éjszakai bárok cigarettafüstös, izzadt hangulatát, ha eleged lett a reménytelen ismerkedésekből – írj. Fiatalokból (max. 30 évesig) álló, zártkörű (8-10 fő) baráti társaságot szeretnék kialakítani, akikkel együtt szórakozhatunk, kirándulhatunk, akik

esetleg semmi rossznak elrontói nem lesznek. Amit kérek: önkritika (kellemes megjelenés, intelligens egyéniség), maximális diszkréció, tisztaság. Jelige: Corleone és bandája 3-3/43 (10 Ft).

– Olyan 18-22 év közötti komoly egyetemista (elsősorban medikus), vagy egészségügyi főiskolás fiatalember jelentkezését várom, aki ért a gyögymasszázshoz. Bemutatkozását és igényeit (Ft) is tartalmazó levelét várja (csak) ezt a szolgáltatást igénylő 60-as, diplomás, budapesti férfi. Jelige: Diákigazolvány kell 3-3/39 (10 Ft).

– Kedves Barna! Sajnos a megadott időben nem tudtam elmenni a Jászai Mari térre. Sajnos egyik időpont sem volt jó nekem. De leveledben semmit nem írtál, amin értesíteni tudtalak volna. Jelígem ez volt: Boy XXI. 2-12/16. Kérlek je-

lentkezzi Jelige: Esti Hírlap 3-3/34 (10 Ft).

– Szép férfi aktszobrok, ill. festmények (jól látható nemi szervvel) színes vagy fekete-fehér levelezőlap nagyságú reprodukcióit gyűjtöm. Ha van ilyen felesleges képed, képeslapod, fotód örvendeztess meg velem és küld el egy borítékban. Ellenszolgáltatásként küldhetek szexfotót, aktfotót, esetleg rajzolok portrét karikatúrát, vagy atk képet rólad vagy barátodról. Jelige: Michelangelo 3-3/25 (10 Ft).

– Talán három éve is van: pénteken a Blaha Lujza tértől – ahol barátjától elvált – a Dózsa György út 31/a vagy 13/a számú házig beszélgettünk. Un. western-csizmában (az akkor induló divatnak hódolva), piros dzsekiben volt, rövid a haja. A volt Ipoly moziban szilveszterezett (pótszilveszterezett?) akkoriban, s a Lokálban, mint egyetlen lehetőség még, szórakozott. Találkozásunk másnapján délután az Edith és Marlene előadására készült barátjával a Pesti Színházba. Jelige: Ilyen csak egy van – meghatározó 3-3/2. (Tisztelt hirdető! Kérjük sürgősen adja meg címét vagy postafiókját, ahova továbbíthatjuk az esetleges választ.)

– Sz.G. táncos! Ha olvasod e lapot, egy év múltán is „Caravaggio Találkozna(ás) Vénusszal”. Kacsabéli hirdetésre adott válaszodra adott válaszmért nem jelentkezted, postán maradt. Jelige: Játssz újra... 3-3/3. (Tisztelt hirdető! Kérjük sürgősen adja meg a címét vagy postafiókját, ahova továbbíthatjuk az esetleges választ.)

– Bács megyei meleg srácok! Kecskeméten

klub alakul számotokra. Utazás, meleg diszkóba való járás megoldható. Kirándulások, utazási programok. Tagsági díj egyelőre nincsen. Jelige: Kecskeméti Klub 3-3/6 (17 Ft).

– 27/180/60, de még ennél is fiatalosabb, karcsú, sötétbarna, bajszos (egyébként szőrtelen), káprázatosan szép, angyalarcú, szolid, csendes, elbűvölően kedves, rokonszemes, gyermekkorában sokat szenvedett (születésétől árva), tartós kapcsolatra nem csak elvben – mint a legtöbb meleg –, hanem gyakorlatban is képes, jelenleg munkásszállón „lakó”, garantáltan megbízható és több vonalon leinformálható, általam 9 éve ismert plátói barátom számára keresek olyan magányos, idős, de nem ágyhoz kötött beteg, legalább másfél szobás budapesti (esetleg környéki) lakással rendelkező, rendezett, nyugodt körülmények közt élő homoszexuális élettársat (nem szeretőt!), akinél próbaidő után eltartási szerződéssel ott lakhat és lakását idővel örökölné. Ellátásában alapvetően segítené; takarítás, bevásárlás, főzés. Esetleg némi nemi „szolgáltatás” is lehetséges. Válaszokat lehetőleg arcképpel és telefonszámmal kérem. Jelige: Megváltás 3-3/9 (10 Ft).

– Két 40-es társ szeretne segíteni olyan fiatal fiúnak, akinek nincs munkahelye, lakása. Cserébe mezőgazdasági munkába besegítést kérünk. Írhat elsősorban erdélyi, vajdasági, vagy állami gondozott fiú. Ha van fényképed, megköszönjük. Jelige: Szeged 3-3/11 (17 Ft).

– Szívesen elajándékoznám homo kazettáimat, és újságaimat harminc év alatti fia-

taloknak, akik nem tudják megvenni, de szívesen használnák. Jelige: Budapest délelőtt 93 3-3/12 (17 Ft).

– Lesbikus barátnőt keres sürgősen alibi kapcsolatra egy harmincas, 174/66, gesztenyebarna hajjú, zöldeskék szemű, értelmiségi, meleg fiatalember Budapestről, akivel adott esetben Te is elmehetsz színházba, illetve hetero társaságba, ahol nem kell tartanod idegen férfiak udvarlásától. Kellő szimpátia esetén névházasság sem kizárt. Lakásom van. Jelige: Kölcsönös elönyök 3-3/13 (10 Ft).

– Gay témában, üzleti alapokon álló vállalkozáshoz tőkeerős társat(kat), illetve ambiciózus, jó szervezőképességű munkatársakat keres budapesti fiatalember. Jelige: Gay szauna 3-3/14 (10 Ft).

– Olyan fiú barátságát keresem – 30 éves korig –, aki egyedül él vagy egyedül bérel lakást és a költségek megosztása miatt társául fogadna egy 27 éves, jó megjelenésű, megbízható, kulturált, ápoltságú srácot. Kölcsönös szimpátia esetén a szex sem kizárt. Miért ne köthetnének össze a kellemezés a hasznos-sal?! Leveleket elsősorban Győrből, Tatáról, Tatabányáról, vagy Budapestről várok. Jelige: Barátság és bizalom 3-3/20 (17 Ft).

– Sziasztok! 178/75, 22 éves fiatalember vagyok, jelenleg vállalkozó. Szeretnék megismerkedni egy nálamnál idősebb úriemberrel, aki a mellett, hogy szexpartneret keres, vállalkozásaimhoz anyagi segítséget is tudna adni, magas évi kamatra. Kérem, hogy csak komoly szándékúak írjanak. Budapest kö-

zelében lakom. Mesz-szebről is várok leveleket. Jelige: Nemcsak szex 3-3/21 (17 Ft).

Külföld

– 36 éves osztrák férfi németül tudó levelezőtársat keres, elsősorban Budapestről. Lehetőleg fényképes bemutatkozó leveleket vár. Cím: Max Katzinger, Kremlstr. 1/5/47, 4020 Linz, Ausztria.

– 45 éves bolgár orvos vagyok és jól felszerelt 18-40 éves fiúk, férfiak barátságát keresem. Kölcsönös látogatásaink során élveznénk a Fekete-tengert, környékünk pravoszláv, mohamedán emlékeit, no meg természetesen – egy mást. Városkánk Észak-Bulgáriában Tolbuhin (most már Drobits) város közelében fekszik. Baráti leveleiteket a szerkesztőség címére írjátok. Jelige: Bolgár fiú 3-3/29 (10 Ft).

– A Volga parti Togliatti autógyár árnyékából küldöm barátkereső levelem. 26 éves korom ellenére társtalan vagyok. Az itteni nyomasztó légkör nagyban hátráltatja az ismerkedést, a másságunk nyílt vállalását. Klubot szeretnék létrehozni, hogy hazánkban a számunkra készített, előítéletekből és embertelen törvényeiből álló bilincseit együtt fesszessük. Eszperantó, vagy orosz legyen a levelezésünk nyelve. Epedve várt bemutatkozó leveleiteket a szerkesztőség továbbítja hozzám. Jelige: Eh, ti, Volga-rekák! 3-3/30 (10 Ft).

– A Szentföldön élő, magyarajkú színművész (52/185) szívesen venne intellektuel – „mindkét oldalon érdekelt” – feltétlen jómegjelenésű úr

bemutatkozó levelét (28-45-ig), aki áprilisi pesti tartózkodása alatt színházba, koncertekre, kirándulásokra kísérné. Lehetőséggel cserelátogatásra! Leveleket vagy telefonszámra legkésőbb április 1-ig kérek! Cím: Paul, P.O.Box: 9010 Tel-Aviv, 61090 Israel. Tel.: 53-73-557 (pesti idő szerint 20 órától).

– Idő hiányában nincsen lehetőségem ismerkedni, pedig szükségem lenne egy olyan fiúra, aki el tudna fogadni egy negyven körüli, jóképű, diszkrét és hűséges fiút. Távoltság nem számít, kicsim van. Alkalmazkodó típus vagyok. Legyél 20-40-ig és átlagos. Cím: Garavölgyi József, 94501 Komárno, Szlovákia, Posta 2, Postrestante.

– 25 years old Polish boy would like to correspond with gay men of any age. Cím: S. Majkowski, Przegrodka, 11-300 Biskupiec, Poland.

– I am 30 years old Finnish-american and I would like to get in touch with Hungarian gays around the same age. I like hiking, travelling, gardening. I would be happy to get in touch with some gays around 30 years of age. Cím: Mika Koponen, Twin Oaks, R+4, Box 169, Louisa, Va 23093, USA.

– Interested to receive a addresslist with over 1000 gay, and bi men, over 50 different countries, who wish serious correspondence and contacts? Send 1 USA dollár (or its equivalent) for more information to: Mr. Hennie Opperman, P.O.Box 8747, Pretoria, 0001, South Africa. I am a 29 years old gay male and also wish news penpals.

FLÓRA

A korábbi lapszámokban a Tisztelt Olvasó már megismerkedhetett az ASTARTE tus- illetve habfürdővel.

Most egy újabb terméket, az ASTARTE regeneráló zselét ajánljuk az örömszerzés közvetítőszeként. Először lássuk az egyáltalán nem „száraz” tényeket!

A zselé krémes állagú, banánillatú és -ízű, tetszetős sárga színű készítmény. Megkönnyíti a gumi felvételét és gyors felszívódása miatt a gumin belül a tapadást is növeli.

Az ASTARTE regeneráló zselé gyógyászati és kozmetikai alapanyagokból készült, vitaminokat is tartalmaz. Összetevői között olaj, zsír nem szerepel, a gumi anyagát nem károsítja. Kémhatása bőrsemleges, elősegíti a bőrfelület és a kisebb hámsérülések gyors regenerálását. Javítja a csúszást, ezért használatával elkerülhető a bőr felhorzsolása és fokozható az élvezet. Kellemes illata elnyomja az esetleg zavaró testszagokat.

Tehát még egyszer a legfontosabb tudnivalók:

ASTARTE regeneráló zselé = banáníz, banánillat, banánszín és „banánra” kenve fokozza az élvezetet.

Tisztelt szerkesztőség!

Amióta – az Önök újságbeli ismertetője alapján – ASTARTE tusfürdővel illetve habfürdővel várom haza a páromat, újra szép, tartalmas, élvezetes együttlétekel teli a kapcsolatunk. Újjáéledt a szerelmünk! Mint a régi szép időkben; újra élvezzük a közös fürdést, egymás testének végigsimogatását, masszírozását a kellemes illatú habfürdő-készítménnyel.

Valóban igaz a reklámszöveg:

„ASTARTE-val élvezet a fürdés, valóságos fürdés az élvezetben”. Köszönet érte a gyártó cégnek. Minél több ilyen és hasonló készítményt, kozmetikumot, masszírozókrémet szeretnénk!

Kérjük olvasóinkat, az eddig megismert ASTARTE márkanévű termékekkel kapcsolatos tapasztalataikat írják meg szerkesztőségünk címére, hogy véleményeiket továbbíthassuk a gyártó cég szakembereinek.

A FLORA-TRADE KFT. képviselői kérik még, ismertessék velük, hogy milyen más hasonló szerekre, kozmetikumokra lenne igényük. Ezen túl mindenféle termékfejlesztéssel kapcsolatos ötletet is szívesen fogadnak.

Pesti MELEG KAKUKKTOJÁS

MÁRCIUS

Budapesti Kamaraszínház a Károly
Körúton
(VII., Asbóth u. 20.)

2., kedd: Mámor
3., szerda: Mámor
19., péntek: Mámor
20., szombat: Mámor

Fővárosi Operett Színház
(VI., Nagymező u. 17.)

9., kedd: Órült nők ketrece
10., szerda: Órült nők ketrece
11., csütörtök: Órült nők ketrece
23., kedd: Órült nők ketrece (150.elő-
adás!)

24., szerda: Órült nők ketrece
25., csütörtök: Órült nők ketrece

Karinthy Színház
(XI., Bartók Béla út 130.)

13., szombat: Fiúk a csapatból
21., vasárnap: Fiúk a csapatból (du.3)

Merlin Színház
(V., Gerlóczy u. 4.)

23., kedd: Petra von Kant keserű
könnyei
25., csütörtök: Petra von Kant keserű
könnyei

A FIÚK TATABÁNYÁN

Különleges színházi csemege várta Tatabánya közönségét január 31-én a Nép-
házban. A Karinthy Színház vendégjáté-
kaként mutatták be – elsőként a vidéki
színházak közül – a *Fiúk a csapatból* című
darabot.

Első pillantásra merész vállalkozásnak
tűnt számomra az ötlet, de az este a szer-
vezőket igazolta. Ezen a hideg januári va-
sárnapon csak kevés szék maradt üresen.
Vajon mi hozta ide ezeket az embereket?
A kíváncsiság, a tolerancia, vagy csak egy-
szerűen szórakozni akartak? Egy biztos:
bármilyen indíttatással is jöttek, profi
produkciónak láthatnak.

Jó volt a darab; „pont eltalált” a rende-
zés; pazar a színészi játék. Tudom, ez a
szükszavú jellemzés nem sokat mond, de
talán ezek a jelzők a legalkalmasabbak az
élmény leírására.

Élményt említettem, mert valóban az
volt. Jó volt látni és érezni, hogy szép las-
san feloldódik a – talán a téma okán – ele-

Gondolatok egy húsunkba vágó re-
mekműv kapcsán

Mikor igazán jó egy film? Ha több-
ször is meg lehet nézni. Harmadszor lá-
tom, és még mindig odaszögezem, megrí-
kat. Elvárászol.

Minden alkalommal mássra figyelek
fel. Először a lebilincselő, életünket,
érzelmi válságainkat és szenvedélyeinket
mélyen értő és megértő történetre,
amely tele van fordulattal, boldogsággal
és szerencsétlenséggel, szeretettel,
sikerrel és értetlenséggel, mint
az életünk, izgalmas kalandokkal, pi-
kán részletekkel, gyönyörű szerel-
mekkel és szerelmesekkel, amelyeket
szeretnénk az életünkben.

Másodszor a briliáns színeszervezés-
re és mélyen átélte játéokra. Szinte senkit
sem lehet kiemelni. Csak nagyon jó ala-
kítás van és még jobb. Mindenki remek
és hiteles. Az érzelmek hullámmását
férfi arcokon talán még sohasem lát-
tam ennyire árnyaltan és kifejezően,
csakis belső eszközökkel ábrázolni. A
remek alakítások között is az egyik
szenzáció, ahogy Anne Boncroft az
anyát megszemélyesíti. Az imádat és
józanág, az előítéleteit feladni akaró,
de nem tudó szeretet szorításában ver-
gődik, olyan imponáló biztonsággal,
hogy az már több mint káprázatos.
Igaz.

De ugyanez elmondható a főszereplő-
ről – aki egyben frója és tárproducer
a filmnek –, Harvey Fierstenről is,
akinek egészen különös, fanyar humo-
ra van. Látszólagos csúnyaságát a be-
lülről sugárzó erő és szeretet és az ön-
magába vetett hit teljesen elfeledteti,
sőt, megszépül általuk.

Talán a legmeglepőbb mégis a férfi-
szépségnek számító Brian Kerwin ala-
kítása. Edet, a főszereplő egyik szerel-
mét játssza, nagy belső feszültséggel,
ami az önmagával és a környezetével,
az elvárások és a vágyai közti különb-
séggel való küzdelemből fakad. Néha
olyan fancsali arcot vág, hogy szinte el-
sírja magát, majd a már-már könnyező
szem hirtelen elmosolyodik. Fantasztik-
us, lenyűgöző és nem utolsó sorban
nagyon szép.

Harmadszorra az az erkölcsi tartás
ragadott meg, amit már először és má-
sodszor nézve is láttam, értettem, de a
többi szint – a cselekmény, a játék – el-
fedte előlem. A meleg fró-főszereplő
tartása. Édesanyjával való vitájában azt
mondja: „Tudok mosni, főzni, szeretni.
Mindent meg tudok csinálni, nincs
szükségem semmire. Csak szeretetre és
tisztetetre. Te az anyám vagy, szeretlek,
de ha nem tisztelsz, nincs helyed a kör-
nyezetemben”. Később pedig, amikor
rég szerelme, a „biszexuális” Ed vissza
akar térni hozzá azt mondja: „Nem le-
het. Miért váltunk el először? Emlék-
szel? Mert nem merted vállalni a szüle-
id előtt, nem mertél felhozni egyetlen
kollégádat sem hozzánk. Az anyámat
elküldtem, mert nem vállalhattam ma-
gamat előtte. Hogy kérhetnék tőled ke-
vesebbet?”

Amikor kifelé jövök, lopva letörölöm
könnyeim, bár a moziban igen kevés
a nő és sok az ismerős arc. És arra gon-
dolkodok: tényleg, nem kellene egy kicsit
büszkébbnek lenni arra, hogy me-
leg...ember vagyok?!

Ha még nem láttátok, akkor gyorsan
menjtek el, még néha játsszák a mo-
zikban!

nedett szinte minden meleg, akivel valaha
is találkoztam. Jó néhány mondat ponto-
san úgy hangzott el, ahogy azt én is mond-
tam, éreztem, gondoltam már életemben.
Mi értettük, a „kívülálló” valószínűleg
megértettük a lényegét. Azt hiszem, ennél
több nem is kell!

Az előadás végére az addig feszül-
ten figyelő és kicsit visszafogott kö-
zönség teljesen feloldódott. Viharos
vastappsal jutalmazta a produkciót.

N É M E T F I L M P Á L Y Á Z A T

Németországban idén június 16-20.
között rendezik meg a Leszbikus és Me-
leg Filmek Hamburgi Fesztiválját, amely
a legnagyobb rendezvény a maga nemé-
ben az országban. A fesztiválon játékfil-
meken kívül bemutatnak amatőr rövid-
filmeket is, sőt ez utóbbiak ösztönzésére
pályázatot hirdetnek. Megalapították az
URSULA (Unser Reizvollster Schwuler
Und/Oder Lesbischer Amateurfilm) dí-
jat, amelyet a nézők javaslatai alapján

ítélnék oda. A pályázó alkotások nem ha-
ladhatják meg a 15 percet és nem lehet-
nek régebbiek 2 évesnél. Tavaly 80 ama-
tőr rövidfilmet neveztek be a világ
különböző országaiból. Jelentkezés vagy
további információ: Lesbisch-Schwule
Filmtage Hamburg/Initiative
Kommunales Kino Hamburg e.
V. Dammtorstr. 30 aD-2000 Hamburg
36Tel: (49-40) 34 23 53, fax: (49-40) 35
40 90.

Kirekesztők a Magyar Úton

Lengyelországban

a nyár sikerkönyve egy bizonyos Adolf Hitler Mein Kampfja volt az idén; a hírek szerint több mint kétmillió példányban kelt eddig el és utánnomása folyamatban van. Moszkvában és Szentpéterváron a Cion bölcséinek jegyzőkönyve látott napvilágot új kiadásban, az egykori cári titkosszolgálat, az Ochrana még nagyobb dicsőségére, mely megbecsült cég – mint tudjuk – alig száz esztendővel ezelőtt volt szíves összetakolni a gyűlölködés eme kis remekét.

Magyarorságon szerencsére elképzelhetetlen az ilyesmi, a most megjelent *Kirekesztők* című kötet szerint azonban mégiscsak van némi valószínűsége. Valószínű tehát, annak ellenére, hogy a már ügyészégi vizeken hajóztató Szent Korona című, Jurta-színházi illetőségű antiszemita főrmedvény, ha összehasonlíttjuk a szomszédos országok hasonló szennyirodalmi kiadványaival, be kell ismernünk: nagyon szemérmes és szolid kiadvány. Hasonlóképpen példátlan a Hunnia Füzetek jelentette kihívás is. Minthogy roppantul zagyva és többnyire szórakoztatón alulművelt szerzőgárdája zsenik gyülekezetének tűnik a „környező” testvérszervezetek, mondjuk a Pamjaty, vagy a Vatra Româneasca teoretikusai mellett, s Kunszabó Ferenc főszerkesztőt akár polihisztornak is tekinthetjük, ha Zsirinovszkijjal, vagy mondjuk Funarral hasonlíttjuk össze.

Ráadásul, ha vállalkozunk arra az áldozatra, hogy komolyabban mélyére – helyesebben körmébe – nézzünk a magyar antiszemita szövegeknek, akkor bizony be kell ismernünk azt is: tradícióik, illetve társadalmi háttérük szinte teljesen különbözik a balkáni etnocentrikus és a germán fajközpontú zsidóelleneségtől. Ebben a sajátos magyar antiszemizmusból egyedül módon ötvöződik 18. századi konzervatívaink félelme a kasztszerű társadalmi betagozódás feloldásától, és az a 19. századi szabadságpárti gátlástalanság, mely úgy próbált versenyre kelni az ukrán-lengyel pogromok elől menekülő és Magyarországon megtelepedő keleti zsidósággal, hogy közben kikövevelte a maga számára e versenyben a konzervatív állam éber és nagyon is részrehajló protekcionizmusát.

Ha nagyon provokatívak akarunk lenni, akkor úgy is fogalmazhatunk: a klasszikus magyar antiszemizmus legfőbb sajátja, hogy szelektál, hogy nem sommás, miként a környező európai antiszemizmusok. E klasszikus álláspont általában atyáink védte, egyben lekezelte a másodrangúnak tartotta és kihalásztatta a „honos” zsidókat, miközben politikai érveket és főként politikai tőkét ková-

csolt magának az efféle magatartásból ahhoz, hogy a „neofitákat”, az újonnan érkezőket ne csak diszkriminálja, hanem távozásra kényszerítse. E magatartás nem volt több – de kevesebb sem – mint annak a közönynek, antiszolidaritásnak az ideológiává magasztosítása, melyet egynémely mai állam oly látványosan gyakorol a bevándorlók tömegeivel szemben.

A Kirekesztők-ben elsoroltak egyenes következményei a már érintett, 18. és 19. századi magyarországi történéseknek. Az idegengyűlölő hajlam és politikává szervezült intézményei a lassan szalonképesé tett általános diszkrimináció, továbbá a szociális visszamaradottság egyeneságú származékai, melyeknek következtében az idők folyamán a magyar közélet egy része könnyedén bekapcsolódhatott a nagy európai antiszemita, majd fasiszta áramlatokba.

Másrésről viszont

a jelenség annak a differenciáltságnak is közvetlen következménye, mely bizonyos honosított zsidó rétegeket elkülönítve kezelte, s így többnyire gátját állta a fajvédő, diszkriminációs vagy etnicista általánosításoknak. Ha e kettősség történeti-politikai demonstrálásához kellene példát állítanom, akkor keresve se lehetne beszédesebb esetet említeni, mint magát a holocaustot. A konzervatív magyar vezetés épp e kettősség alapján próbált egyidejűleg diszkriminálni: azaz megszabadulni a vidéki, kevésbé honos zsidóságtól; és differenciálni: azaz „megmenteni” a főváros zsidóságát. Hogy ez oly tragikusan felemásra sikeredett, az nem a történelmi vagy sors-kényszer következménye, ahogy egyesek mostanság szeretik ezt beállítani. Hanem azé az eredendő bűné, amit a magyar elit akkor követett el, amikor elfogadta a kirekesztés lehetőségének természetességét. És amikor nem látta be, hogy a magyarrá vált zsidóságnak a nem-magyar anyanyelvűek és kultúrájuk rovására történő megtűrése pontosan olyan bűn, mint az előbbi.

Ilyen szempontból számít valóban fontos eseménynek a magyar antiszemita szövegek mostani kötetbe gyűjtése. Ugyanis szembeülni segít kétszínű világunk már említett eredendő bűneivel, s meglátni segít sok olyan részletet, melyek álproblematikussága önismeretünk komoly zavarainak egyik forrása. Kiemelném e tekintetben máris a kötetbe fölvetett Németh László- vagy Csoóri Sándor-szövegeket, előrebocsájtva, hogy publikálásuk olyan munkák között, mint a Mein Kampf vagy Csurka István, Padányi Viktor, Stollmár G. Ilona stb. némely írása, némileg nyugtalanít. Nyugtalanít, mert bár a Németh László-i, a Csoóri

Sándor-i gondolat roppant problematikuságok hordozója, de meggyőződésem szerint ezek az írások nem szervezültek ideológiává, még kevésbé minősíthetők offenzív programnak. Sokkal inkább annak az önreflexió zavarának a következményei, melyről az imént szóltam és amely főként abból merft új életerőt, hogy az érintettek – mások magyarságának meghatározásával egyetemben – saját hovatartozásuk biztonságát is képtelenek meggyőzően egyértelművé tenni. Igaz, be kell látni, hogy az említett írások, ha ki is lógnak az összeállított egészéből, mégis alkalmasak voltak, illetve lehetnek arra, hogy olyanoknak szolgáltatassanak érveket, akiket már kevésbé zavar az önmeghatározás és a közösségi reflexiók problematikusága. És valami egészen máshoz kerésnek kapaszkodót olyan elméletekben, melyek – súlyos fenntartásokkal ugyan –, de egyes esetekben megengedik a személyes hovatartozás kollektív szinten történő megkérdőjelezését, esetleg visszavonását.

Úgy gondolom tehát, hogy a válogatás egyik legfőbb gyengéje, hogy fajsúlyokra való tekintet nélkül választotta ki az írásokat és a szerzőket. Mert igaz ugyan, hogy a kultúrából – talán a szerzők akaratát is megkerülve – szivároghatnak be bizonyos fogalmak, kategóriák a mindennapi életbe, s válhatnak ott biztató imperatívuszokká, ám az összefüggések keresésénél fontos szem előtt tartani a közeget is, amelyben e tények feltárulkoznak. Egy válogatás nem képes arra, amire egy elemzés nagyon is alkalmas lehet; egymás mellett felsorakozó nevek és stílusok nem feltétlenül utalnak a reális genézisre, hanem elképzelhető, hogy zavaró, bántó gyanúsítások benyomását keltik, s így gyöngítik az eredeti szándék – a gonosz demonstrációjának – esélyeit.

Az elsoroltak miatt

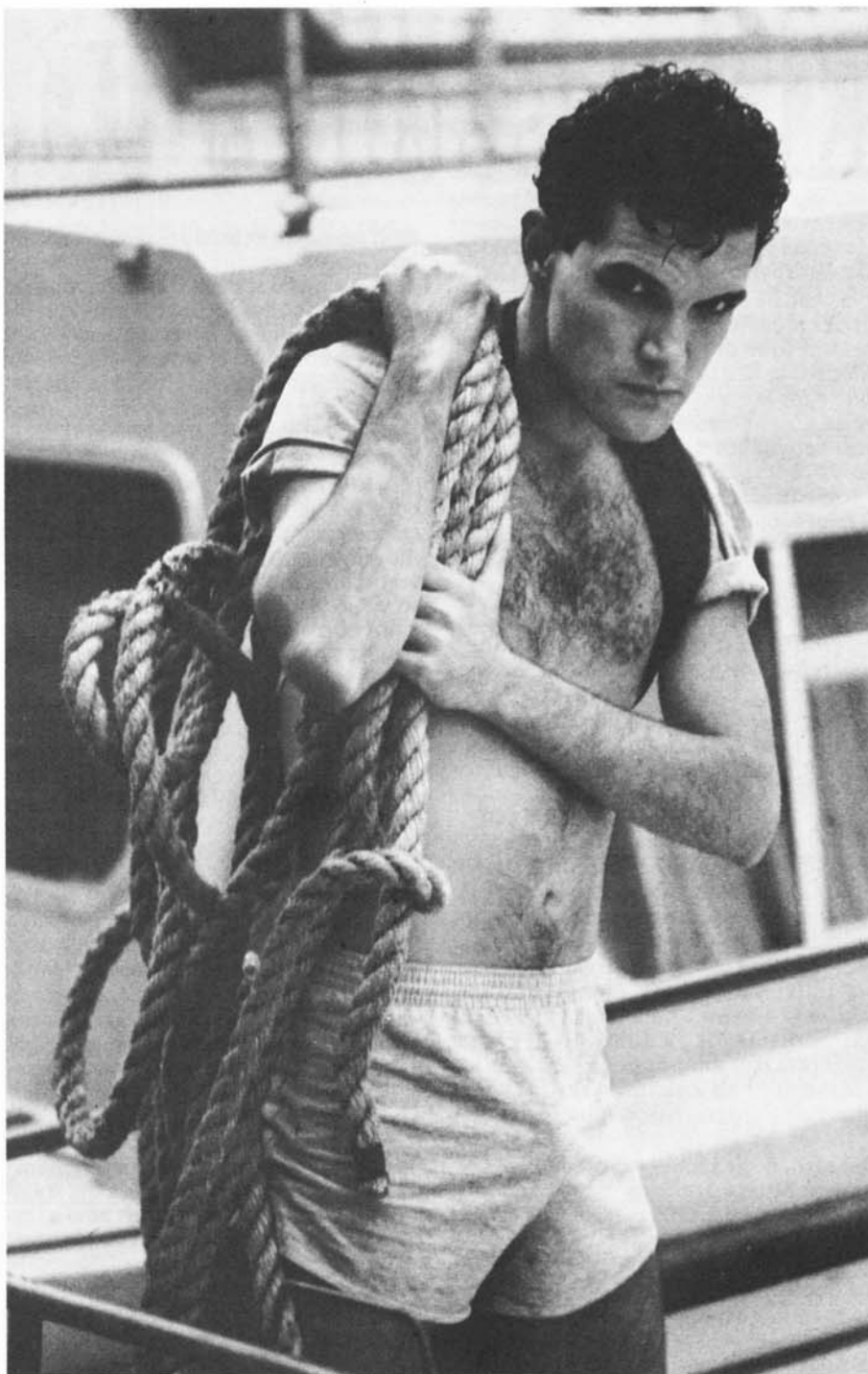
azt hiszem, hogy a Csoóri esetében fél-ig megemésztett gondolatokat – sőt sokkal inkább öngyöttrődésre utaló, semmint politikai verdiktnek szánt gondolatokat – tévedés összekeverni pártalelnökök és főideológusok (Csurka, Király B. Izabella, Bogdán Emil) megnyilatkozásaival. Mert e megnyilatkozások – lett légyenek akár véletlenek – véltelenek sohasem lehetnek, mert közvetlen és megfellebbezhetetlen politikai erővé válnak azonmód, hogy kikerülnek az ostobaság vagy épp az elvetemültség fogantatásából. Annál is inkább, minthogy Magyarországon – mi tagadás – komoly politikai felvevőpiaca kezd kialakulni az efféle eszméknek, s e tekintetben egyáltalán nem vigasztaló, hogy a többi kelet-európai állam e téren messze megelőz bennünket.

S ha erről szólunk, akkor a Kirekesztők kapcsán meg kell fogalmazzuk e politikai pornóirodalom másik nagy kihívását is. Igazuk van azoknak, akik úgy hiszik: az éféle frásbeliségben jeleskedők mindenekelőtt a lehetőségek társadalmát, a demokráciát próbálják felváltani, pontosabban leváltani. Azaz megszüntetni, s ha lehet, akkor saját szabályai, eszközei, lehetőségei segítségével. Nem klasszikusnak számító konzervatív értékek nevében, amint azt az MDF-es honatyá, Bogdán Emil hiszi és magyarázta a Vasárnapi újság hullámhosszán közreadott De ki az én felebarátom? című remekében. Hanem többszörösen megbukott előítéletek alapján, épp olyanok alapján, amelyeknek nevében a már említett Bogdán faji szempontból nem kívánatosnak tartja közelebből alig megnevezett idegenek megtűrését országunkban.

Íme tehát a veszély

és íme a félelem konkrétsága. Ennek jegyében ajánlom elolvasásra a Kirekesztők című kötetet. Azoknak, akiknek volt szerencsétlenségük találkozni már Adolf Hitler, Szálasi Ferenc és a hozzájuk hasonlók kétes műveivel, nos azok számára némi történelmi rekapitulációként ajánlom. Hogy ne felejtsék el: minden korban jelen van – a megtörtént bűnök bűnhődéseként – a sosem múló kihívás. Azok számára pedig, akiknek az a balsors jutott, hogy szembesülniük és szégyenkezniük kell egynémely magyarnak és mainak mondott honatyá „náci alapozású” eszméivel, azok számára tehát tanulságként ajánlom e könyvet arra vonatkozóan, hogy bizony a múltat nem lehet végképp eltörölni. Mindennek szellemében hadd idézzem meg az előszó-író Mészöly Miklós néhány sorát: „Ez a könyv és válogatás a kirekesztő gondolkodás és érvelés majd minden osztályát megszólaltatja – a felsőháztól a mocsár és ingovány szintjéig. Vagyis reménykeltően csonka, mert szinte maga hívja ki és követeli az ellen-válogatást. Bizonyítottékul, hogy az ember mégsem és mennyire nem csonka. Csupán rajtunk múlik, hogy az ellen-válogatás szellemét tegyük magunkévá. Hogy egyszer s mindenkorra berekesszük a kirekesztés maratonját.”

ÚJSZÁSZY ZSOLT

NYOLC BETŰ

Az óra csőrömpölése késként hatolt az esti veszekedésünket leöblítő whiskyzuhatagtól másnapos agyamba. Még érzem párnámon hajad illatát. Kezem még tétován keres, de tudom, az ágyon helyetted csak az üres paplant tapintom. Feltápáskodom, a szoba továbbfordul. Második nekifutásra kijutok a konyhába, veszem a csészét – reflexszerűen kettőt – kávét bele, vizet forralok. Közben arra gondolok, hogy a tegnap esti távolság a bizonyosság hatására fényévnire nőtt. Miért? Emlékemben ott van az este mámora, hangod, tested, a két pohár, és az üres üveg az asztalon. Sorakozik előttem az elmúlt másfél év szinte minden napja. Nem lehet, hogy mára mind ez csak VOLT!

Felkapkodom a ruhámat, rohanva veszem hónom alá az újságot. Sikerült a metrón ülőhelyet találnom. Kinyitom a la-

pot, nézem a betűket. Mellettem egy nő rejtvényt fejt. Belepislantok. A leggyönyörűbb érzélem... nyolc betű. Te jársz agyamban. Másra nem tudok gondolni, csak combod csodás ívére, ahogy rezdülnek izmai simogatásomtól. Izgató, szőrös, domború mellkasodra, ahogy le-fel mozdul fejem alatt útemesen, zilálva még a vadul feltörő orgazmus után. A leggyönyörűbb érzélem... nyolc betű. Hihetetlen ez az óriási űr, amit belül érzek. Elmentél és én most itt ülök egyedül a tömött metrón. Ha a veled töltött másfél évre gondolok, furcsa bizsergés éled az ágyékomban. Nem tudok rád haragudni, amiért ezt az érzést már másnál váltod ki, csókodtól már más dobja le az inget, nadrágot. A leggyönyörűbb érzélem... nyolc betű. Mit tegyek, hogy visszatérj? Mellette döntöttél? Neked már Ó az egyetlen? De nem lehet, hogy mindez ilyen hirtelen. Szeretlek! Szeretlek! A leggyönyörűbb érzés... Odaszólok a nőnek: SZERELEM. Rám mosolyog, bár ezt csak sejtem, mert a leszállók tömege magával sodor a kijárat felé.

/bad/

Nehéz sikítások a pornográfia mesevilágában

Most már nyolc hónapja, hogy felfedeztem ezeket a beteges, úgynevezett pornográf műsorokat az RTL-en péntek és szombat éjjelenként. De inkább műsoroknak lehetne nevezni, ugyanis csak nagyon ritkán lehet a nők mellén kívül mást is látni. Valamennyi program tíz vagy húsz évvel ezelőtt készült. A nők haja úgy tele van spriccelve hajlakkal, hogy nem tudják a fejüket forogtatni a párnán, a férfiaknak még mindig Elvis Presley pajeszuk van.

Úgy látszik, ezek a hihetetlenül öreg, múzeumi alkotások nagyon beváltak az RTL-nél. Ezeket a programokat senki nem analizálja, mert amikor egy férfi hazaérkezik a kocsmából, akkor őt abszolút nem érdekli, hogy mennyire divatjamúlt ruhát vagy frizurát viselnek a „filmsillagok”. Ezek az illetők vagy nagyon részegek, akiknek fellángolt a tűz az ágyékában és hazaérve gyorsan nekirohannak az RTL-nek, vagy könnyen fel tudják izgatni magukat, minden hercehurca nélkül.

A színésznő (pornocsillag) ki van élve, szemeit műszempillák mögé rejtve

mosolyog a hosszú hajú gilisztára, aki pillanatok alatt ráugrik a hölgyre. Gatyástól! És ettől a pillanattól kezdve látja az ember a vergődést az ágyon, de csak deréktól fölfelé. A kamera fókuszba veszi a csillag fájdalmas arcát, amint borzalmasan nyalja a kifestett száját és nyögésszerű hangokat ad ki a csukott ajkain keresztül. A nő csak vonaglik az alsónadrágot viselő úr alatt, és lihegve belevési tíz milliméteres vörös körmeit annak hófehér válláiba.

Szerintem a rendező odaállt egy nő és egy férfit, és azt mondja nekik a kamera mögött állva, hogy próbáljanak valamit csinálni, ami úgy néz ki, mintha érintkeznének. Persze közelebbről szemügyre véve kiderül, hogy a férfi nemi szerve a közelében sincs a nőjének. Majdnem minden alkalommal úgy van a kamera beállítva, hogy a férfi lankadt farka ott vergődik valahol a nő köldöke körül.

Ha véletlenül látsz egy kis férfi feneket, akkor az azt jelenti, hogy rosszul vágták össze a filmet. Az ilyesmi csak véletlenül történhet meg, mert az egész

nem tart egytized másodpercig sem. Még egyetlen alkalommal sem láttam egy jóképű férfit, vagy egy csinos nőt ezekben a filmekben. Nincs semmi romantika, kedvesség, vagy előjáték ezekben a programokban. Így aztán nem is tanítanak egy férfit sem a szexuális viselkedésre, mert abban a pillanatban, hogy a kamera rááll a nő arcára, máris jajgatva vonaglani kezd, így az egész hihetetlen mesévé válik.

Igaz, hogy az egyház és a cenzúra úgysem engedné meg, hogy kemény pornográfiát vetítsenek az RTL-en, ezért a szerencsétlen heteroszexuálisoknak meg kell elégedniük a mesefilmekkel. A cenzúra tiltja, hogy egy álló hímvessző is látható legyen a képernyőn. Ez borzalmas botrányt váltana ki egyházi körökben.

Mától kezdve nem érdekelnek ezek az ócska műsorok, inkább kimegyek az utcára és keresek magamnak egy partnert, akivel kiélhetem szexuális fantáziámat.

David Phillips

MELEG KÓRUS

Fennállásának harmadik évét ünnepli a svájci meleg férfikórus, a Schmaz. Koncertjeiket Zürich legnagyobb hangversenytermében, a Tonhalléban tartják, de felléptek már kis templomokban is, az AIDS-esekért tartott istentiszteleten, vagy a Svájci Államszövetség jubileumi ünnepségén Luzernben. Az ötven tagú énekhar klasszikusokat éppúgy énekel, mint protest songokat és, hogy milyen sikerrel, azt jelzi a konzervatív *Neue Zürcher Zeitung* zenekritikusának cikke, amelyben elismeri a buzi kórus művészi teljesítményét. Az együttes karnagya, Karl Scheuber elmondta, hogy tudatosan választották nevükben a buzi szót. „Úgy döntöttünk, hogy megmutatjuk mindenkinek, hogy itt vagyunk, s hogy ezt a szót át kell értékelni”.

Legközelebbi fellépésük májusban lesz a Homoszexuálisok-Leszbikusok Európai Kórusfesztiválján, ahol Svájcot nemcsak ők, hanem a Lechz nevű zürichi leszbikus énekhar is képviseli majd.

MAGÁNÜGY

*Őszi verőfényben, fák alatt,
hulló falevelek ijesztgetnek,
mint futó gyíkok.*

*Habos sör és békés horzsolótű között
ringatjuk vágyaink.*

*Ressel telefon szől-barát-
strandra megyünk, netán kiállítás?*

*Hát kell-e több egy őszi vasárnapon,
mikor búcsúzik a nyár,
de még föl-föl villan pár
barnára sült izmos láb?*

*Nem vagyunk egyedül,
isszuk egymás sörét és szeretünk.*

- ró -

KOLOZSY DÉNES

BÁRMERRE

A SZIVELÉK UTJÁN

7.

Néhány viszontagságos nap után elszedtem egy öreg pásztorhoz nyáját őrizni. Mezfélb jártam a juhok nyomában, s a kopár ciprusi hegyek közt oly magányos voltam, hogy hetekig nem szóltam senkihez. Három évet töltöttem el a bárányok között, a meredek ösvények és az állandó gyaloglás megedzették a testem, ugyanakkor a tudásom is gyarapodott, mert találkoztam olykor vándorokkal, akik sokat meséltek. Egyszer még Anaxilaoszról is hallottam egy attikai utazótól. Elmondta, hogy a szépséges ifjú az athéni hadsereg katonája lett és megházasodott, ám Paszokratészról hiába kérdeztem, nem ismerte fivéremet.

A görög-perzsa tengeri csatákról kevés hírt jutott el hozzám, mégsem volt kétségem afelől, hogy a háború hamarosan elérí Ciprust is, és bármennyire furcsán hangzik, én akartam a háborút. Kéjjel gondoltam a felvértezett katonák összecsapásaira, hőseket és halottakat képzeltem magam elé, noha korántsem a vérontás ideája hozott tűzbe, hanem az ifjú harcosok életereje. Mialatt a hegyekben éltem, senkihez se közeledtem szerelemmel, s valahogy engem se kívánt meg senki, ami nem csoda, hisz elég volt a tik-kadt tájra pillantani, hogy az ember kedve semmivé legyen. Magamhoz is csak ritkán nyúltam, de akkor sem esett mindig jól a csillagfényvel átítatott mámor.

A sejtésem beigazolódt. Egyik napról a másikra szinte az egész sziget egyetlen hatalmas katonai táborrá változott, ahol még a gyerekek is valódi fegyverekkel játszottak. Mindegy, hogy kibe botlottam a legeltetés során, de kivétel nélkül mind azzal fogadtak, hogy jönnek a perzsák.

És tényleg jöttek, mégpedig rengetegen. A ciprusi hadak rendre vereséget szenvedtek, a tengerparti lakosság a hegyekbe menekült, csak hogy az ellenség oda is követte őket.

Én mindig félelmetes külsejű embereknek hittem a perzsákat, ám akiket a hegyekben láttam közülük, azok igen dőlő, mosolygós arcú fiatal emberek voltak, épp ezért elhatároztam, hogy leszek, ami leszek, a kezükre adom magam. A nyáját szélnek eresztettem, jó magam pedig az ellenség táborába indultam, hogy rabságra váltsam hegyi magányomat. Útközben mindenfelé lemészárolt görögök heverték, ami ellentmondott a

vonzó perzsa arcoknak, mégsem tettem le azon szándékomról, hogy a hódítók foglya legyek. Inkább a szolgálás, mint a sívár élet a juhokkal, érveltem az idegenek mellett, meg aztán szerettem volna többet megismerni a világból, bejárni a legendás keleti partot, amelyről már Athénban sokat hallottam. Valaki például azt mesélte, hogy él ott egy nép a régi Fönícia alatt, és ez a nép egyetlen istent ismer csupán, magát választott fajnak nevezi.

Talán hihetetlenül hangzik, de csak nehézségek árán sikerült fogságba esnem. Mikor először közelítettem a perzsa táborhoz, az örök egyszerűen elkergettek, s hiába magyaráztam nekik görögül, hogy az „ellenségük” vagyok, mert egy szavamat sem értették. Ellenben néhány ciprusi zsvány kikémlte, amint a megszállóknak karitványok, s mivel a katonák nem bántottak, arra a következtetésre jutottak, hogy együttműködök az ellenséggel. A rejtékelyük előtt elhaladva – melyről én nem tudtam – kegyetlen ütést mértek a tarkómra, és minden elsötétült előttem.

Fogalmam sincs, meddig feküdhettem eszméletlenül a szabad ég alatt, de midőn magamhoz tértem, az ázsiaiak táborának már nyoma sem volt. Kétségbeesetten bolyongtam a perzsa sátrak helyén, s még dühödtem erővel rúgtam szét a korábbi táborfüvek porát, attól irtóztam, hogy továbbra is a szigeten kell maradnom.

Gyűlöltem Ciprust, gyűlöltem a magányt. Szeretni akartam végre, de nemcsak testemmel, hanem első ízben a szívemmel is. Gyengédségre vágytam, arra, hogy megfogja valaki a kezem, és érezem szívének minden dobbanását, érzem, hogy van, hogy nekem van egyes egyedül. Sokkal inkább a szerelmet kívántam már, mintsem a kemény férfi testet, noha korábban nem hittem az efféle érzelmekben. Valójában azt sem tudtam, milyen lehet, ám éreztem a létezését, mintha valamikor régen megszorult volna a bordáim között, olyan időben, amikor a lelkem még meg sem született.

Nem voltam túl messze a tengertől, így elmentem abba a városba, ahol annak idején partra szálltam, gondolván, hogy a kikötőben perzsa hajókat találok. Az egykor gazdag város üszkös falakkal fogadott, az utcákon rettegő emberek kószáltak, akiket az éhség parancsolt elő a búvóhelyekről, ám a romok közt kutatva nem leltem másra, mint oszlásnak indult, bűzös tetemekre. Láttam gyermeküket sirató anyákat, férjüket vesztett asszonyokat, s megannyi árvát, megannyi gyászoló görögöt, akikért a szívem szakadt meg, de csak nem akartam azonosulni velük. Nekem itt nincs feladat, én csak egy idegen vagyok, gyözködtem magam a kikötő felé, s fellélegeztem, mikor

megpillantottam a zsarnok hajóit. Békésen ringtak egymás mellett a vízen, mint ha nem is hadigályák, hanem egyszerű játkhajók lettek volna, amelyeken nimfák utaznak.

A parton hegyi pásztorok szekerei égettek, a szárazra vont halászbárkák ugyancsak lángokban álltak, de katonákkal nem találkoztam a kikötőben, ahogy ciprusiakkal sem. A perzsák alighanem visszahúzódtak a hajókra, hiszen közeledett az este, ami sok tekintetben fenyegető lett volna rájuk nézve, amennyiben a feldúlt városban maradnak.

Mindabból, amit a nap folyamán tapasztaltam, azt a meglepő következtetést vontam le, hogy az ellenség elsősorban a harcra képes férfiakat hurcolja el, a nőket és a gyerekeket inkább megöli, vagy jobb esetben megkínálja. Mivel koromnál fogva én is a gyengébbek közé tartoztam, nem láttam esélyt arra, hogy ripsz-ropsz felkerüljek egy perzsa hajóra, ezért napnyugtáig töprengtem azon, hogy miképpen eshetnék rabságra. Tudom, különösen hangzik eme vágyam, de nem kínálkozott más lehetőség Ciprus elhagyására, és mindenképp kelet felé kellett tekintenem, hisz Athénban aligha felejtették el bűnömet, no meg afelől is biztos voltam, hogy Attikát hamarosan elfoglalják a perzsák, tehát bolond lettem volna a hazatérésre gondolni.

Az ember, ha gyáva, behódol a háborúnak és a politikának, s úgy hajlja a fejét igába, hogy közben azt hiszi, a bakra ült és megmenekülhet. Én pedig gyáva voltam, bár ezt sokáig nem vallottam be magamnak. Úgy képzeltem, Perzsiában béke lesz, ahol némi hízelgéssel kényelmes megélhetésre tehetek majd szert, mert hallottam, hogy azon a részen barátságosan bánnak még a rabszolgákkal. Akkor meg miért ragaszkodnék fogalkörömmel a szabadságomhoz?

Mihelyt besötétedett, visszatértem a városba, elbukdácsoltam a néptelen agorára, s a holdfényben ciprusi katonák tetemére vadásztam. Hosszas keresgélés után találtam is egyet, akiről lehúztam a sisakot, elvettem köpenyét és a kardját, aztán összeszedtem az épen maradt korszókat, hogy a tengerrel vízzel töltsem meg őket. Miután a korszók megteltek, agyagot szedtem ki a földből, amit egy parázsló bárka maradványaira szórtam. Az agyag nemsokára meglágyult, s kavicot mártva a forró masszába, eldugaszoltam a korszók nyílását. Amíg a pecsétek hűltek, magamra terítettem az elesett harcos köpenyét, a sisakot a fejemre csaptam, majd fogtam az edényeket, és tűzre vettem valamennyit. Noha sohasem szerettem apámnak segédkezni a fazekasműhelyben, reméltem, hogy jól megfigyeltem otthon egyes műveleteket, mert a tervem azonnal kudarcba fullad, ha az agyag a tűzben ismételtlen megpuhul.

A lángoktól kellő távolságra húzódvá vártam, hogy az edényekben felforrjon a víz, s a gőz szétvesse a cserepeket. Akaratom ellenére izgultam, holott az életem során hozzászokhattam volna már a kockázathoz, de a pillanatnyi helyzet drámaisága mindig kibillentett a nyugalomból. A kikötőre kísérteties csönd borult,

csak a tűz pattogott hetykén, szinte fenyegetve, s a táncoló lángnyelvek éhes szörnyek módjára tépázták az éjt.

Hirtelen hangos pukkanások sorozata emésztette fel a látszólagos békét, éppúgy, mintha egy távoli vulkán köpködött volna, s az izzó roncsokon keservesen sustergett a víz. Alig hallgattak el a korszók, bömbölni kezdtem, mint aki ostromra indul, majd felkaptam két lángoló fadarabot, s fel-alá rohantam a parton, hogy a hajókon azt higgyék, valóban támadás készül. Mindenesetre bíztam benne, hogy a fővezér katonákat küld a partra megnézni, mi a csuda történik, s ha már a szárazon lesznek, könnyűszerrel fogságba eshetek, gondoltam magabiztosan.

Nem kellett sokáig várnom, mert a tenger felől evezők csapkodását hozta a szél, így hát megszabadultam a fáklyától, és abbahagytam a bömbölést, nehogy buzgósságom eredményeképp lekaszabol-tassak. Meghúzódtam egy feldöntött szekér mögött, s onnan figyeltem a tengert.

Telihold ragyogott az égen, nem volt nehéz az éjszakában eligazodni, meg aztán számos helyen égett még a kikötő, akár egy pásztorok járta mező. A perzsák két csónakon érkeztek, felvértezve, amint az háborúban illik. A vezetőjük tagbaszakadt, lomha mozgású férfi volt, aki harsányan osztogatta parancsait, s ha jól számoltam, tizenkét harcos követte, meg két másik alak, mindkettő meztelenül.

– Urunk, a dicsőséges Xerxész király nevében felszólítalak titeket, hogy adjátok meg magatokat – harsogta a behemót görögül. – Amennyiben nem engedelmességek, vagy támadni próbáltok, úgy rögvést levágjuk a túszoikat, és reggel földig romboljuk a várost.

Arra ugyan semmi szükség, futott át az agyamon, s már éppen felálltam, mikor az egyik túszy kiáltott:

– Minket ne sajnáljatok, de Görögországot mentsétek...!

Nem fejezhette be a mondatot, mivel betapasztották a száját, s engem a szekér mögött valóságos villámcsapás ért. Akár az életemre megesküdtem volna, hogy Paszkratész hangját hallottam az imént, még sem akaróztam elhinnem, hogy a fivérem a perzsák fogságában van. Paszkratész Athénban maradt, neki nem kellett menekülnie, akkor még miképp kerülhetett az ellenség markába, hiszen Attikát még nem támadták meg?

Sehogyan sem értettem a dolgot, és nem tudtam, mitévő legyek. Legalább mennétek közelebb a tűzhöz, gondoltam, de az óhajom nem teljesült, hogy bizonyosságot szereztem volna. Természetesen a katonák sem mozdultak, álltak, mint Pheidiasz oszlopai, ami egyaránt lehetett a bátorság, ugyanakkor a gyávaságuk jele is.

A behemót megismételte a felszólítást, ezúttal sokkal türelmetlenebbül, ám egyelőre nem talált ellenfélre. Aztán egyszer csak fáklyát gyújtott az egyik fegyve-

res, nyilván azért, hogy két társával utánam kutasson, s midőn elléptek a túszyok mellett, kétséget kizáróan felismertem a testvérem arcát. Noha három év telt el azóta, hogy utoljára láttam, Paszkratész nem sokat változott, bár valamelyest férfiasabb lett, és persze magasabb.

A fivéremről lévén szó, nem engedhettem, hogy élete végéig rabságban snyalódjék, az ő érzékeny lelke folyton a szabadságot szomjazta, ráadásul hazafi volt, aki inkább meghal, mintsem a zarnoknak szolgáljon. Én már Athénban sem szerettem, ha hazaszeregettről papoltak előttem, mert azt vallottam, minden embernek ott a hazája, ahol jóllakik, ám Paszkratésznek sohasem beszéltem eme nézetemről, s hogy megmentettem, azt nem Görögországiért, hanem kizárólag ő érte tettem.

A kiszabadítása viszonylag könnyen ment, viszont a másik túszy odaveszett. Az történt ugyanis, hogy ledobtam magamról a ciprusi katona holmiját, és a sötétben úgy tettem, mintha helyi fegyverekkel civakodnék, akik ki akarnak túrni a fedezékemből. Két perzsa azonnal a szekérhez szaladt, akiket kíméletlenül

kardélre hánytam, persze hátulról, hogy még véletlenül se sebesülhessek meg. Aztán a földre szúrtam a gyilkos fegyvert, és visítva a behemóthoz rohantam.

– Óh, jó uram, bocsáss meg, hogy zavarni merlek, de azok a rablók követségbe küldtek – hadartam szándékosan, miközben igyekeztem hátat fordítani Paszkratésznek.

– Miféle rablók?

– Átkozott dögkeselyűk, akik a hegyekből jöttek. Nemrég rám támadtak, az előbb meg két katonádat túszyul ejtették, s azt üzenik, ha nem ereszted el nyomban ezt a két görögöt, miszlikbe aprítják az embereidet.

– Jól gondold meg, mit beszélsz, te csirkefogó! Az én vitézeimet nem könnyű lefegyverezni.

– Az meglehet, de ezek sokan vannak, és mindenre elszántak.

A behemót elbizonytalanodott.

– Az egyikük Berthezosz herceg ágyasa, s ha nem viszem vissza, a fejemmel fizetek érte.

– Azt ajánlom, teljesítsd a követeléseket.

A testes férfiú perzsául kiáltott valamit, ám a szavaira nem érkezett válasz, ami arról győzte meg, hogy igazat mondtam.

– Rendben van, hajlandó vagyok tárgyalni velük – sóhajtotta, és megtörölte gyöngyöző homlokát.

– Attól tartok, nincs idő egyezkedésre – jegyeztem meg egy vészmadár komorságával. – Nekik haladéktalanul kell a két fogoly, kár lenne hergelni őket.

– Ki tudja, talán törbe akarnak csalni – gyanakodott a perzsa, méghozzá nem is alaptalanul. – Az lesz a legjobb, ha egyenként cseréljük ki a túszyokat. Most elmegy veled az egyik görög, akiért a Mikatész nevű perzsát kérem, s amikor ideért, küldjük a másikat. Amennyiben valami miatt mégsem érne ide Mikatész, úgy az ittmaradt görögöt kivégezzük, ezt máris megígérhetem. Világos?

Oly annyira izgultam, hogy egyetlen szó sem jött a számra, s válasz gyanánt csak bólintottam, mint akinek kitépték a nyelvét. Vajon melyiket szánja elsőnek a kettő közül?

– Oldjátok el a spártait – mondta a behemót, én meg kis híján a szívemhez kaptam, mert ezekre a perzsa szavakra emlékeztem az iskolából.

– Ne a spártait – vágtam rá riadtan –, azok ott jobban várják az athénit, ha egyáltalán van köztük olyan.

A mondat vége egész félénkren sikeredett, de szerencsére ez elkerülte a behemót figyelmét, s parancsot adott Paszkratész szabadon bocsátására.

– Százig számolok, addigra itt legyen Mikatész – dörmögte utánunk a férfi, ami mindkettőnk futásra sarkallt.

– Ne arra, Paszkratész! – rivalltam a bátyámra, amikor az a szekér felé indult.

– Hogyan, te tudod a nevemet? – ámult el a fivérem, és megállt.

– Fuss tovább, különben idejekorán a fűbe harapunk!

– Mondd, ki vagy te?

– Apolló személyesen – vetettem oda bosszúsán, mivel Paszkratész még mindig nem mozdult.

– Minket várnak a ciprusiak, nem szaladhatunk csak úgy el.

– A környéken egyetlen ciprusi sincs, és ha tovább vacakolsz, pillanatokon belül halottak leszünk.

– Na és Szérossz? Mi lesz Szérosszal? Nem hagyhatom, hogy megöljék a társamat a perzsák.

A behemót már minden bizonnyal közel járt a százhoz, úgyhogy fogtam egy deszkát és leütöttem a testvéremet, eképp akadályozván meg a visszatérésben. Mikor a vállamra emeltem, megborgongtam a spártai halálsikolyától.

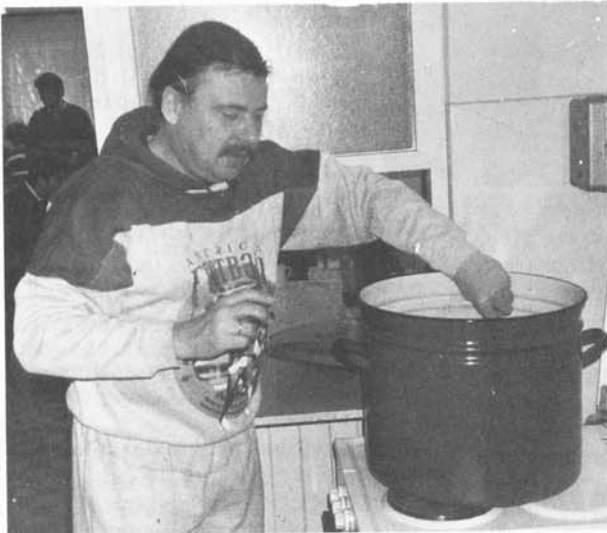
(folytatjuk)

Harmincnégyen egy fedél alatt

*mottó: Milyen a hosszú hétvége?
Rövid.*

Meglehetősen nyomott hangulatban indultunk útnak. Rézfilmekbe illő ködben tapogatóztunk előre, az autó lámpái alig néhány méterre világították meg előttünk az utat. Aztán Bicske határában köhögni kezdett a járgány, és egy sötét kanyarban leállt. Csak hosszas próbálgatások és ide oda-tologatások után volt hajlandó újra indulni. Azért nem fordultunk vissza, mert már közelebb volt a szárligeti turistaház, mint Budapest.

A birkacsárdánál, ahol le kellett fordulni az útról, egy határozatlanul toporgó társaságra bukkantunk. Feltűnő volt ugyan, hogy két férfi és két nő van ott, de a miénkhez hasonló programot böngésztek, ezért megkérdeztük, hogy nem a hosszú hétvégére igyekeznek-e? Oda mentek. Később kiderült, hogy ők az egyetlen leszbikus pár a harmincnégy résztvevő között, ennek ellenére azt hiszem (bár ezt igazából tőlük kellett volna

megkérdezni, de sajnos a nagy sürgés-forgásban utóbb elfelejtettem) nem érezték kirekesztettnak magukat.

A turistaházhoz vezető út sötét volt, meredek és csúszós. Hát megint kiszálltunk, csúszkáltunk, toltunk, hasra estünk, káromkodtunk és nyakig havasak lettünk. Azért odaértünk végre. Odaértünk és kezdtük egy kicsit elviselhetőbbnek érezni az életet, mert a ház barátságosan ki volt világítva, előtte elemvilágítás alakok integettek hívogatóan és rengeteg (szám szerint négy) házőrítő kezdte szagolgatni elég jóindulatúan a bokánkat. Aztán az ő figyelmüket lekötötték a vendég ebek (naná, hogy voltak, ki látott már tisztességes meleg programot kutyák nélkül?), mi pedig bezúdultunk a melegbe ágyat foglalni.

A vonatosságok még nem érkeztek meg, volt hely bőven. Lehetett az ágyak és a hálótagok között válogatni. Lecuccoltunk és föltérképeztük a terepet. Hol a toalett, a fürdőszoba, melyiknek zárható az ajtaja (oda nem érdemes menni, mert nem nyithat rád senki), hol van tükör, hol van csap és melyik folyik? Mindegyik folyt (ha kinyitották), igaz melegvíz helyett többnyire hideg jött, de igazán ez az egyetlen szó, ami érheti a ház elejét. A konyha kifogástalanul föl volt szerelve, még olyan óriási kondérokkel is, amiben elfért ennyi éhes száj betevője, a szobák nem voltak ridegek, a radiátorok sem hidegek. A hangulat pedig olyan forró volt, hogy arra szinte nincs is megfelelő jelző.

A konyhában kíváncsi szemek kandikáltak ki a kenyérhegyek mögül. Ők voltak az első áldozatok, akiknek kést, fakalát és mosogatórongyot kellett ragadniuk. Később mindenkire sor került valahogy. Valahogy, mondom, mert nem volt kijelölés, meg sorshúzás, meg nem volt ügyeskedés és bliccelés. Amikor valaki úgy érezte, hogy már ideje neki is tenni valamit a közért (most már Meinel), az önként a bárd elé lépett és elkezdett szelgetelni. Akár hiszitek, akár nem, még a zsíros mosogatólében való turkálás sem olyan szörnyű, mint amilyennek hangzik, ha kalákában csinálja az ember.

Egy szó mint száz, kezdetét vette a nyüzsgés, ami aztán három napig tartott és talán csak a hajnali órákban hagyott alább egy kicsit. Néhányan lesétáltak a közeli csárdába sört, bort és egyéb alkoholt beszerezni, míg nem meg nem tudták, hogy ugyanez nedű pontosan féláron a kedves gondnok házaspártól és szösze fiuktól is beszerezhető. A gondnokcsalád külön bejáratú lakásából csak akkor került elő, amikor szükség volt rájuk, egyébként színüket sem láttuk. Úgy vettük észre, hogy megkedvelték kis csapatunkat, mert azt mondták búcsúzás-kor, hogy menjünk máskor is.

Végül megérkezett az utolsó turnus is. Együtt állt a csapat. Harminchárom szempár függött Kálmánon, a szervezőm, várva, hogy most mi lesz. Bár a társaság túlnyomórészt fiatalokból állt, de azért koránt sem volt homogénnek nevezhető (már ami a kort illeti). Volt közöttünk kicsit korosabb vidéki férfi, aki hajszál híján pap lett fiatalabb korában, és volt alig pelyhedző állú karcsú legényke, aki manóknak készül, volt komoly számító-gépszakember és komolytalan újságíró, egyetemisták, vállalkozók, maszkulin alakúak és kevésbé azok, jöttek Buda-pestről és vidékről, faluból, városból, itthonról és külföldről, még az USA-ból

is érkezett egy fiú, aki nem sokat beszélt magyarul, de azért ugyanúgy kivette a részét a játékokból és közös programokból, mint mindenki más.

Függtek tehát a csillogó tekintetek Kálmánon, aki délecegen állta a pillantások keresztüzét. Készült. Alaposan, körültekintően. Talán neki, talán a résztvevőknek, talán mindkettőnek köszönhető, hogy nem alakultak ki klikkek és nem voltak magányos farkasok. Nem volt nagyképűség, kivagyiság. Leültünk körben az ebédlőben és elkezdtünk ismerkedni. Picit idegesen. Mert ugye nem mindenki szokta meg a nyilvános szereplést. Ugráltak izgatottan az ádámcsutkákat, izzadtak a tenyerek, de azért elrebegettük úgy-ahogy, amit a legfontosabbnak tartottunk. Mire a zsíroskenyér-vacsorára került a sor, valahogy elszállt a feszélyezettség, könnyen oldódtak a nyelvek, előkerültek az otthon süttött süti és házi erjesztésű ezek-azok. Nem volt gond egymás megszólítása, mert mindenki mellé ragasztva viselte a keresztnevet (kivéve a kutyák, ők a hátukon). Így sikerült elkerülni a „te, figyelj csak”, meg az „izéke, gyere csak ide” jellegű beszélgetéseket.

Az első este alaposan belenyúlt az éjszakába, de volt idő így is pihenni elég. Másnap csak fél tizenegykor indultunk a könnyű túrára, alapos reggeli után. A ködöt, mintha elfújták volna. Gyönyörűen süttött a nap, szikrázott a hó, csiviteltek a madarak és trágyaszagot leheltek az akol (mert a birkacsárdához akol is jár). Találkoztunk még egy füstölő kéménnyel is utunk során, de aztán már csak az ózondús, harapni való levegő szellőztette kormos tüdőinket. Élveztük a sétát, a kilátást, a hangulatot és hallgattuk egymás történeteit. A rövid és könnyű séta egyre hosszabbnak tűnt. Azt tartja a bölcs mondás, hogy a lejtőn nincs megállás. Hát, kérem szépen, mi tapasztaltuk, hogy igenis van. Még azon a jegesre síkált rödlipályán is. Az aljában. És ha a fenekére ül az ember, akkor épségben le is juthat rajta. Különösen, ha azok, akik már szerencsésen leértek, hangos biztatások közepette fogadásokat kötnek a befutókra. A rödlipályáknak az az előnyük, hogy a közelükben van egy lakókocsi, ahol tejsavas lángost, forraltbort és vilmoskörtepálinkát lehet kapni, ami erőt önt az emberbe, hogy legyűrje a hazafelé vezető kaptatót.

Otthon pedig gyorsan-gyorsan, mert már mindenki nagyon éhes és türelmetlen, elkészült az ebéd. Szinte varázsütésre megtelt paprikáskrumplival a kondér (a varázspálca a konzervnyitó volt) és forró leves is került (csak egy kicsit meghűlt, mire az asztalig jutott). Teli hassal, pilledten a délutáni szunyókálást fontolgatta a társaság (eltekintve attól a néhány nyomorulttól, akik a romok eltakarítását végezték a konyhában).

El is jutottak páran az ágyig, de nem maradtak sokáig benne. Mert milyen az ember gyereke? Nem akar kimaradni semmiből. És amikor azt hallja, hogy hangos nevetés és élénk viháncolás veri fel az ebédlő csendjét, akkor bizony kikászálódik a takarói közül és utánajár, hogy mi történik. Semmi sem történt, csak ül-

tek körben néhányan és igazmondó játékot játszottak. Egy égő gyufaszál járt kézről kézre és akinél elaludt, arra záporoztak a kérdések. Mindent lehetett kérdezni, amire az ember kíváncsi volt és nem volt mese, igaz válaszokat kellett adni. Azt hiszem, egy papnak sincs jobb dolga a gyónatászekben, mint nekünk volt az ebédlőben. És bár intimitásokra is sor került hébe-hóba, mégsem a „mit szeretsz csinálni az ágyban” típusú kérdések voltak jellemzőek.

Talán még most is folya egymás vallatása, ha néhány korgógyomrú társunk érdeklődése nem fordul inkább a vacsora felé. Ettünk hát jócskán és erőt gyűjtöttünk a vacsora utáni megmérettetéshez a nagy vetélkedőhöz, amelynek olyan komoly téjei voltak, mint egy üveg pezsgő, vörösbort, Almdudler (ki az, ki e nevet nem ismeri?), mogoró és sajtos tallér (azt mondjátok, hogy aranytallér jobb lett volna?).

A Veszta szüzek, a Rózsaszín párdúcok, a Homoki viperák és a Fatökök csapata vívott egymással kemény csatát. Legkeményebbnek a szüzek bizonyultak, ők is nyerték el (akarom mondani, nyelték el) a fődját. Olyan izgalmas volt a küzdelem, hogy a cinkék elhagyták a ház környékét és szerintem a gondnokék is csak azért maradtak, mert nem volt hova menniük. A luftballon-kidurrantás még csak hagyján (kézhasználat nélkül, testtest ellen feszülve, ajjaj), de amikor a kondomok is sorra eldurantak, akkor már igazán elszabadult a pokol. Persze a szellemi torna sem maradhatott el. Ennek eredményeképpen született néhány felejthető mű a gyertyafényben vízbolocscsant, bogrács fenekén kaparászó sündisznócskáról. Alig halt el a líra lágy húrjának szívszakasztó zenéje, máris

barbár hordák szállták meg a házat és tépték le a tükröt és a tust a falról, gyújtották be a téliszalámit, tejet, tojástartót, tálat, tálcat, tányért, tampont, toalettpapírt, forgatták fel egymás tászkáját tusfürdőért, tépőzárért, tornacipőért, törülközőért, tollért, térképert, folytatnak egymással közelharcot a tévéért, takaróért, tangáért, tollpárnáért és egyéb t-betűvel kezdődő tárgyért. Aztán csukott szemmel rúzsoltuk ki egymást és még rengeteg bohóságot műveltünk. Egyik feladat követte a másikat, a csapatok pedig apait-anyait beleadva nyújtottak fergeteges teljesítményt. Talán a divatbemutató volt a csúcspont, ahol a versenyzőknek keresetlen egyszerűséggel kellett valami kellemes kis komplett összehozniuk. Elegáns volt a szájmaszkban és harisnyakötőben bevonult nővére, nemkevésbé a harisnyanadrágos, kissé túlsminkelt hajadon, úszósapkával a haján, vagy a félmellű díva, akinek vécepapír-tekercs kandikált ki a nadrágjából és rögtön a zsüri ölébe vetette magát.

A díjak kölcsönös elfogyasztása után az állóképesebbek még rendeztek egy alternatív jack off partit az egyik szobában, míg a többiek vad vitákat folytattak, vagy jéghideg paprikáskrumplit majszoltak. Jócskán hajnalodott már, mire minden zaj elült.

Az utolsó délelőtt a búcsú jegyében zajlott, könnyes névjegycserék és kerékpumpálás közepette. Nem lennék meglepve, ha ezek közül az arcok közül a következő hosszú hétvégén is fölbukkanna néhány. Mert, hogy lesz, arról ígéretet kaptunk Kálmántól. Tervei szerint – a Vándor-Mások programját nem keresszük – október 15-étől 17-ig a bodajki kastélyt fogja megszállni kis csapatával, ami nem is lesz olyan kicsi, tekintettel arra, hogy ebben a kastélyban 110 személy is elfér. Erről a kirándulásról részleteket a júliusi számunkban fogunk közzétenni.

Láner László

UTAZZUNK EGYÜTT

Az utazási iroda ígéretéhez híven ezúttal valódi nyári ajánlattal jelentkeznek. A programot kifejezetten a MÁSOK olvasóinak kérésére hirdették meg.

SPANYOLORSZÁG – COSTA DORADA – SITGES

Sitges Európa egyik legkedveltebb „meleg” üdülőparadicsoma. Itt mindenki mutatkozhat barátja mellett, bárkivel nyugodtan szemezhet a strandon, senki sem fog megbotránkozni illetve senki sem kéri ki magának, hogy mit gondolnak róla. Nem kell keresni a meleg bárokat, mivel itt a vendéglátás jelentős hányada a meleg turistákat várja. Számos étterem, bár, éjszakai szórakozóhely, diszkó, pub, szauna áll az ide érkező vendégek rendelkezésére. Természetesen megtalálható itt a csak meleg által használt gay-strand (amely a város sétálóutcájától két perce van), ahol éjszaka is igen nagy élet zajlik, valamint a belvárostól kissé távolabb (kb. 3 km) a nudista strand.

Az utazást menetrend szerinti repülővel szervezzük, így minimum 1 fő jelentkezés szükséges ahhoz, hogy megkapjuk a csoportos jegykedvezményt (ami a rendes repülőjegy árának a 60 százaléka). A repülőtérről vonattal (egyszer át kell szállni) lehet eljutni kb. 30 perc alatt Sitgesbe. Az elhelyezés 2-3-4 személyes apartmanokban lenne. Az apartmanok a belvárosban vannak, 5-10 percre a strandtól.

Valamennyi apartmanban felszerelt konyha (edények, tányérok, poharak), hűtőszekrény, zuhanyzó/WC, törülköző található, valamint a 2 személyesben egy franciaágy, a 3 személyesben egy franciaágy (szekrényssal elválasztva) és egy kihúzható heverő egy személy részére (bár ketten is elférnek rajta), a 4 személyesben pedig két franciaágy van (két szobában). Tehát a 3 személyesbe akár négyen is mehetnek, mivel az apartman kulcsát egy pub-ban kell átvinni, így nem lesi a portás bácsi, hogy mikor, kivel megyünk fel a szobánkba. Takarítás minden második napon van, ha kéri a vendég (nem török rá senkire sem az ajtót). Ellátást a program nem tartalmaz. Az üdülés 1993. augusztus 15-29. között lenne.

Az árak:

**4 személyes apartmanban
49.990 Ft/fő;**

**3 személyes apartmanban
59.990 Ft/fő;**

**2 személyes apartmanban
69.990 Ft/fő.**

A jelentkezésnél számítottunk kisebb társaságokra, akik közösen szeretnének nyaralni, de természetesen várjuk az egyedülállókat jelentkezésük is. Ígérjük, ők sem fognak unatkozni a két hét alatt.

Címünk változatlan: 1462 Budapest, Pf. 740.

KIRÁNDULÁSOK

A Vándor-Mások és a Hosszú hétvégék népszerűsége egyre több résztvevőt vonz. De nemcsak a létszám nő, hanem újabb és újabb túravezetők is felbukkannak, akik hasonló kirándulások szervezésével akarnak bekapcsolódni ebbe a sikeres kezdeményezésbe. Reméljük, a „választék bővülése” még tovább emeli a rendezvények színvonalát. Íme a két új kezdeményezés:

Egyedül vagy? Társra vágysz? Ragadd meg az alkalmat! Ismerkedő túrát rendezünk, melyre várjuk az egyedül, magányosan szomorkodó fiúkat. Várunk mindenkit. Találkozó: 1993. március 6-án 8 óra 15-kor az 1-es villamos Bécsi úti végállomásánál.

Útvonal: Pilisborosjenő - Nagykevény - Kevélynyereg - Ezüstkevény - Üröm - Budapest.

Költség: kb. 250 Ft.

Szintkülönbség: 400 m.

Táv: 9 km.

Vár benneteket a túra vezetője: Guliver.

Könnyű vidám kirándulás a Mecsekbe.

A vértesi kirándulás nagy sikerére való tekintettel, túrát szervezünk a Mecsekbe, a Fehérkúti turistaházba.

A kirándulás ideje: 1993. április 9-e péntek estétől 12-e hétfő reggelig.

Részvételi díj: 1300 Ft, amely a szállást és a teljes ellátást tartalmazza.

Érdeklődő leveleiteket Mecseki túra jelisével várjuk. Cím: Kéki László, 7601 Pécs, Pf. 431. Mindenkinek küldünk visszaigazolást, részletes programot és térképet. A részvételi díjat rózsaszín postautalványon kérjük legkésőbb március 30-ig feladni.

Vándor-Mások

Március 15., hétfő

Találkozás: 7 óra 15-ig az Árpád-hídi autóbusszállomáson a 8. csiállásnál. (Megközelíthető a 3. metróval.)

Csatlakozási lehetőség: 7 óra 51-kor Békásmegyér, és 8 óra 05-kor Szentendre HÉV végállomás elnevezésű távolsági autóbussz megállóhelyeknél.

Útvonal: Pilismarót - Bodza kerti vápa - Hosszúhegy - Szabó hegy - Téry út - Dobogókő - Két bükkfa nyereg.

Táv: 12 km

Szint: 700 m

Költségek teljes áron: (autóbussz 212 + HÉV 38 =) 250 Ft

Érkezés: 15 óra 30-kor a Batthyány térre.

Április 18., vasárnap

Találkozás: 8 óra 30-ig a Batthyány téri HÉV végállomáson a III. vágány végében. (Pomázig előre megváltott menetjeggyel)

Útvonal: Két bükkfa nyereg - Római út - Ráró hegy - Enyedi halála - Fári kút - Vaskapu turistaház - Esztergom.

Táv: 17,5 km

Szint: 350 m

Költségek teljes áron: (HÉV 38 plusz autóbussz 194 =) 232 Ft

Érkezés: 17 óra 45-kor Árpád-híd autóbussz végállomásra.

Május 12-16.

(ZEMPLÉN)

A MÁSOK februári számának 27. oldalán találhatsz részletes leírást erről a már szerdán induló többnapos túráról. Örömmel máris félháznyi érdeklődőről számolhatunk be, noha a foglalás végső határidejének csak húsvét lett megjelölve. A még szabad helyekre jelentkezéseiteket ill. érdeklődő leveleiteket továbbra is várjuk a szerkesztőségbe „VÁR-TÚRÁK” jellegre.

Nyári tervek

Június 13-, július 18-, augusztus 15- és szeptember 29-én, vasárnaponként, a Börzsönyt bejáró sorozat első túráira kerül sor. A részletes kiírásokat a MÁSOK későbbi számaiban olvashatjátok. Figyelem: Minden útvonal – egyéni kívánságok alapján – rövidíthető!

Gazsi

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Kedves barátaim!

Itt küldök nektek egy apró jó hírt, hátha tudtok vele valamit csinálni:

1993. január 16-án Popper Péter és Molnár Emma pszichológusok Beszélgetésünk című műsorában egy hölgy jelentkezett, aki rémtörténetek sorával fűszerezve kifejtette, hogy milyen tragédia az, ha egy úgymond pederaszt tanár gyerekeket taníthat. Ehhez még Hamvas Bélától is talált megfelelő, idevágó megtámasztást. Popper Péter azonban egy igen kulturált félmondatban helyére tette a dolgot azzal, hogy ez általánosítás és kapásból említett kiemelkedő szakmabeliek és tanárokat, tudósokat (név nélkül), akik úgy tanítottak, hogy „nem rontottak meg gyerekeket”. Azonkívül nem a pejoratív hangzású pederaszt-tal szó használta, hanem a homoszexuális.

Úgy gondolom, Popper Péter ezzel a nagy nyilvánosság előtt tett félmondatával toleranciából jelesre vizsgázott és sokat tett az ártó általánosítások ellen. Köszönet minden ilyen félmondatért.

Üdvözlöl benneteket egy olvasótok.

U.i. Írnék máskor is nektek, de a nevémet mindaddig nem fogom leírni, amíg egyértelműen és nyilvánosan nem közlik, hogy a rendőrség végül is megszerezte az előfizetők névsorát, vagy sem? Ha jól emlékszem, egykori cikkekben csak az derült ki számomra, hogy ti nem akartátok... Ez azonban az agyonfrusztrált hazai homoszexuálisok számára egyáltalán nem megnyugtató válasz.

Kedves olvasónk!

Azt hiszem, hogy annál egyértelműbben már nem tudjuk elmondani, mint ahogy azt a '92-es februári és áprilisi számban tettük, hogy a rendőrség nyomtatékos kérésre és a beidézések ellenére sem adtuk ki az előfizetők névsorát és ezután sem fogjuk. Sem a rendőrségnek, sem másnak. Ha nem így lenne, nyilván nem is hoztuk volna szóba a dolgot. Az, hogy ezt ki hiszi el és ki nem, az mindenkinek a magánügye. Tisztában vagyunk azokkal a félelmekkel, amik megkeserítik a meleg életét. Éppen ezért soha nem kértük senkitől, hogy írja alá a cikkét vagy a levelét. Ha nagyobb biztonságban érzi magát, ha megőrzi az inkognitóját, az is megtegye. Sajnos azonban a félelemnek az a természete, hogy észérvekkel és a védelmi rendszabályok betartásával sem lehet elhallgaltatni. Egyetlen egy módszert ismerek. Ha felveszi az ember a harcot a saját félelmeivel és csöleszkizik. Akár a félelmei ellenére is.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Röstellem, hogy ismét zavarok, de valahogy az újságok nem akarnak megérkezni hozzám. Se a decemberi, se a januári szám nem jött meg. Amikor a postán rákérdeztem, hogy mi lehet az oka, hogy nem érkezik meg a küldemény, akkor most nem tudok csinálni, mint a vállukat húzogatták. A végén már kezdtem azt hinni, hogy az újság az, ami szemet szúr nekik. Különböző mértékben jut el a címzetthez? Tanácstalan vagyok, hogy mit csináljak, mert ha tényleg maga a lap szúrja valakinek a szemét, akkor bizonytalan a megérkezése továbbra is.

Tudom, a legbiztosabb az lenne, ha az újságosnál venném a lapot, de ez esetben szükségem lenne egy nagy adag bátorságra és öntudatra, ami a másárogmat illeti. Sajnos még nem rendelkezem vele, de remélem, hogy előbb-utóbb felvértetem magam ezekkel a tulajdonságokkal, ami elengedhetetlen nálunk a közösségi életben, hogy befogadjanak minket a másárogunk ellenére...

Úgy érzem, hogy ahhoz, hogy magam előtt és mások előtt is bátran felvállaljam a melegségemet, minél többször

találkozom és beszélgetek meleg fiúkkal, annál jobban elfogadom és magaménak tekintem a beállítottságomat. Mintha megerősítenének. Kíváncok az elkövetkezendő időben sok sikert és győzelmet minden problémás ügyben. Üdvözlettel: A.

Kedves A!

Persze nem könnyű nyilvános helyen kérni egy MÁSOK-ot, de azért mi is felháborodhatunk, ha valaki felháborodik azon, hogy ezt az újságot vesszük. Engedtessék meg, hogy valaki szabadon eldönthesse, legalább azt, hogy mit olvas az amúgy legálisan terjesztett sajtótermékek közül. És ne tartozunk már beszámolóval és elszámolással az újságíróknak, meg a mögöttünk sorbanállónak, arról, hogy minket mi és miért érdekel.

Igazad van abban, hogy minél több emberrel beszélés a problémáidról, minél inkább érzed, hogy nem vagy egyedül, annál erősebb leszel. Ez nagyon fontos. És az is, hogy tisztában legyél saját magaddal, hogy tudd, neked mi a fontos.

Kedves Szerkesztők!

Azért nem írok már több „értekező” levelet nektek, mert nagy nehezen felfogtam, hogy teljesen reménytelen esetek vagytok, akikről lepereregnek a legésszerűbb, leglogikusabb érvek is, és mennek a maguk hülye feje után. Itt van például a sajtóper kérdése a kirándulás képei ügyében. Erről még a „felvállalás” legmániásabb harcosa, a csak monogrammal író S.I. is azt írta, hogy „kierőszakolt”. Majd egyszer emberekre akadtok, aki nem fenyegetőzik sajtóperrel, sőt mással sem, hanem jól fejbever valamelyikőtöket...

De apropó, ti mindnyájan távolról sem vagytok elől a példával a „felvállalás” önmagáért való fölösleges mániája ügyében, mert például egyeseket kivéve, mindenki álnéven, monogrammal ír a lapban. Nem írtok elől a példával, ezt tegye csak más!... Direkt nem azt írom, hogy jó példával, mert nem az! Tipikusan a nyughatatlan, exhibicionista, önmagáért való, semmi által nem indokolt mániá. Lázas, a lázasodás kedvéért! És mindez nem lehet véletlen, mert mint megtudtam - és a lap szelleméből is kiérül - ez a mozgalom és a lapszerkesztés is (mint a világon mindenhol) főként Ábrahám kebeléből származók kezében van (meg is látszik)... Puszi: F.

Kedves F!

Te már régi levelezőnk vagy, bár az utóbbi időben nem kaptunk tőled túl sok értekezést, de még most is őrzöm régebbi hűszegényhány oldalas műveidet. Ismerem a stílusod, ennek ellenére felüldülést jelent olvasásuk, és mindig lelket öntenek belém. Ilyenkor látom, hogy üldözési mániában szenvedő exhibicionisták vagyunk, lázadásunkat semmi más nem indokolja. Körülöttünk minden rendben, mindenki jól érzi magát...

Tisztelt Szerkesztőség!

Kérem tegyék közhírré a lapban, hogy a Budapest Lambda ELTE Csoport nevű állítólagos információs és segélyszolgálat nem egyéb, mint bélyeggyűjtők egyesülete. Ugyanis, még a múlt év december 30-án küldtem nekik érdeklődő levelet, benne felbélyegzett, megcímezett válaszborítékot, amely azonban mind a mai napig nem érkezett vissza. Nem is annyira a bélyeget sajnálom - legyenek boldogok vele -, hanem azt, hogy a széllámosság mételyezi ügyünket. Üdvözlettel: K.Gy. 1993. I. 30.

Tisztelt Szerkesztőség!

Vissza az egész! Ugyanis az önknek írt levelelem követő néhány nappal, mégiscsak kaptam választ az ELTE Csoporttól. Tisztelettel: K.Gy. 1993. II. 3.

Tisztelt MÁSOK!

Kérem lapjuk márciusi számában az alábbiak közlését:

A MÁSOK '93 februári számában megjelent „A tudomány oltárai” című cikk, melyet szerzője tudomásom szerint a velem folytatott beszélgetés alapján készített. A cikk negyedik bekezdésének néhány pontja nem felel meg sem a történeteknek, sem az általam elmondottaknak. Faragó Mihálytól, az ELTE vezető gondnokánál mindössze afelől tudakozódtam, hogy csakugyan ő adott-e utasítást a Homoszexuális Főiskolások és Egyetemisták Baráti Kör plakátjainak letéptésére és hogy hol tekinthetők meg a kor faliújságjaira vonatkozó jogszabályok. Ő erre a legtermészetesebb módon igennel, illetve nem tudom-mal felelt, majd sietve a dékárnra hártotta az ügyet. Ekkor megköszönve az egyenes válaszait tovább is álltam. Az egész nem volt ötven szó sem. Ennél fogva Faragóné:

- nem őrmesterhangú

- nem harsog

- nem tudom, hogy hajlandó lett-e volna vitatkozni

- tényleg nem hallotta meg az érveimet, minthogy ezeket elő sem adtam neki,

- ezek tehát le sem pereghettek róla.

Minden egyéb stimmel. Üdvözlöl J. G. „plakáttragasztó egyetemistánk” (teljes név)

Kedves G!

Valóban a fenti állítások nem tőled származnak, de azt hiszem, hogy erre még utalás sincs cikkben. Arról sem írtam, hogy kitől szereztem az információkat. Ugyanis ezek (a téma fontosságának megfelelően) több helyről származtak. Beszéltem veled is, valamint dr. Klinkhammer István dékánhelyettesrel és Faragó Mihálytól vezető gondnoktól (igaz, csak telefonon).

Készséggel elismerem, hogy Faragóné nem őrmesterhangú és nem harsog (csak a telefon torzít). Azt viszont tudom, hogy velem nem volt hajlandó vitatkozni, hogy nem hallgatta meg az érveimet, és azok leperegtek róla.

Tisztelt MÁSOK!

...Próbálkoztam hirdetéssel. Jött is néhány válasz, de sajnos nagyon kevés. Van már egy-két barátom azóta, akikkel meg lehet sok mindent beszélni, de ez még csak a jéghegy csúcsának a sarka. Egyelőre annyit tudok tenni, hogy újra hirdetek, hátha végre többen olvassák és leszünk többen, akik összetartunk. Hátha végre lesz egy kör, egy társaság, egy bármi, ahova jöhet végre MÁS is!

Egy év alatt jutottam el ide, hogy a csigaházamból kilépjek, meg bírjak szólalni végre, ha valakivel szemben állok. Azelőtt valahogy nem is érdekelt igazán, de ma már látom, mit veszítettem el a fiatalosággal, amit remélem, mások nem fognak. Sajnos az igazit még nekem is katalonom kell, és hiszem, ha meglelem, kettőn együtt még többet tehetünk sok elkeseredett sorstársunkért. További jó lapszerkesztést! Tisztelettel: B. G.

Aki szeretne többet megtudni az alakuló baráti körrel, vagy a levél írójáról, az választást Szegedi kör jellegével küldje el szerkesztőségünkbe (leragasztott, felbélyegzett borítékban) és mi továbbítani fogjuk a címzettnék.

Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek * Olvasói levelek

Rendőrsztori

Egy rendőrőrmesternek, aki homoszexualitása miatt volt kénytelen távozni a Los Angeles-i rendőrségtől, 770 ezer dolláros kártérítést ítélt meg a kaliforniai nagyváros vezetése és elrendelte visszahelyezését is korábbi állásába.

Mitch Grobeson őrmestert nem bocsátották el, de kollégái zaklatása miatt kénytelen volt távozni Los Angelesből és a San Fransiscó-i rendőrségnél állást keresni. Az ügy miatt azonban beperelte korábbi munkáltatóját. A Los Angeles-i városi tanács azt is megígérte, hogy elbocsátás által szankcionált bűncselekménnyé fogja tenni a homoszexuálisok hátrányos megkülönböztetését.

Willie Williams, Los Angeles rendőrfőnöke nyilatkozatban jelentette ki, hogy nem fogja eltérni a homoszexuális rendőrökkel való hátrányos bánásmódot.

Ez volt az első eset, hogy Amerikában egy ilyen nagy város rendőrkapitánya így foglalt állást.

Szállásközvetítő

Évi 2 dollár fejében csatlakozni lehet egy aránylag frissen alakult nemzetközi szállásközvetítő ügynökséghez, a Gay Hospitality Exchange International-hez (GHEI).

Az 1991-ben alakult szervezetnek már a világ számos országában vannak tagjai, akik vállalják, hogy legalább 2 éjszakára ingyenesen vendégül látnak más tagokat.

Az ügynökség minden év tavaszán elküldi tagjainak a szállás-csere-programban résztvevők teljes listáját. A szállást közvetlenül a vendégfogadótól kell igényelni levélben.

Az 1992. szeptember 15-i állapot szerint a világ 23 országában 175 szállás(cím) közül lehetett választani. A csereprogram eredetileg meleg férfiaknak szólt, de tavaly óta leszbikusok részvételét is elfogadják. A tagsági díj bankátutalással, nemzetközi postai pénzesutalványon vagy ajánlott levélben adható fel.

Részletes jelentkezési lap a MÁSOK szerkesztőségében vagy közvetlenül a GHEI címén kérhető: GHEI, c/o. Garnet Colly, P.O.Box 612, Stn. C, Montréal, Québec H2L 4K5, Kanada.

LAPZÁRTA

Kedves szerzőink!
Emlékeztetőül:
Lapzárta mindig 10-én,
és nem két, nem három
és nem tíz nappal később van.

Szerepcsere

Egy szentpétevári klinikán „nagyüzemileg” változtatják meg emberek nemét, de csak nőket varázsolnak férfivá, férfiakat nővé nem. Hogy miért, ez kiderül Szergej, a MÁSOK oroszországi levelezőjének frásából.

Szergej személyesen tanulmányozta a nemváltóztató intézetben folyó munkát és a következőket írja róla: „A szükséges orvosi diagnózis megállapítása után ezeknek az embereknek olyan dokumentumot adnak ki, amely lehetővé teszi nemük és személyi igazolványuk megváltoztatását. Egy évig tartó hormonális kezelés, majd a nemet megváltoztató műtét következik. Egy ilyen operáció természetesen nagyon sokba kerül, de mindazok, akiket láttunk, szentpétevárott élnek és e város lakói számára ingyenes mindenféle orvosi kezelés, amelyet helyben hajtanak végre.

A transzszexuálisok, akiket láttunk, mind nők, akik férfivá szeretnének válni. A férfiak félnék attól, hogy ilyen problémával orvoshoz forduljanak, mert a diagnózisban nagyon nehéz különbséget tenni a homo- és a transzszexualitás között, márpedig nálunk még büntetik a homoszexualitást és akár 10 év börtönt is lehet kapni érte.

A műtétek, amelyeken jelen voltunk, nagyon hosszadalmasak és a teljes végeredmény eléréséhez 1,5-2 év is kell.”

ZÁRT BORÍTÉKBAN

Akik a MÁSOK-at szerkesztőségünk postacímén rendelik meg, azoknak a lapot zárt borítékban küldjük el. Feladót – és így természetesen az újság címét sem – tüntetjük fel a borítékon.

A megrendelés módját a jobb oldali hasámban, a MÁSOK embléma fölötti kövér betűkkel szedett részben írtuk le.

A MÁSOK MEGVÁSÁROLHATÓ:

BUDAPESTEN: a Mystery bárban (V., Nagysándor József utca 3.), Darling bárban (V., Szép utca 1.), Angyal bárban (V., Semmelweis Gerlóczy utca sarok), Arizona mulatóban (VI., Nagymező utca 24.), Why not klubban (IV., Deák Ferenc u. 17.)

A Szent István körút és a Sallai Imre utca sarkán, a posta előtti könyvtárban, ezentúl a szexlapokat is árusító üzletekben, a VII., Dob utca 17-ben), az V., Károly körút 14-ben és a Homeros egyesület irodájában, (Bp., I., Jégverem utca 6. I. 6.).

Az Intim Lapüzlet és Videotéka, amelyek a VII. kerületi Dob utca 17-ben lévő szexshopot üzemelteti, a Nyugati Pályaudvar Nyugat Áruházában, az Erosz Szexshopban; továbbá a VIII. kerületi Rákóczi út 69. szám alatt, közel a Keleti pályaudvarhoz, a Vénusz Lapüzlet-CD Centerben is árusítja a MÁSOK-ot. A cégnek van még egy Intim Csomagküldő Szolgálat is, ennek címe: 1367 Budapest, Pf. 26. Nem csak a Dob utcai üzletükben, hanem a felsorolt többi helyen is kapható a MÁSOK aktuális számain kívül az eddig megjelent lapjaink teljes sorozata.

Budapestben húsz nagyobb utcai újságárúsnál helyen is kapható a MÁSOK: Párizsi udvar, Váci u. 10., Petőfi S. u. 17., Kilyó u. aluljáró, Déli pu. lapüzlet, Marx tér üzlet, Baross tér üzlet, Skála Áruház, Bajcsy-Zsilinszky út 76., Nagyvárud tér metrő, Kálvin tér 1., Újpesti aluljáró, Szabadsajtó út 6., Batthyány tér metrő, Flórián Áruház, Kispesti Centrum Áruház, Szt. István krt. 25., Újpest, Titó u. hírlapbolt, Hegedűs Gy. u. lapüzlet, Mexikói út, hírlapbolt.

Kapható még a MÁSOK a Faragó & Stahorszky kiadó terjesztésében a Központi üzletükben a Veres Pálné utca 30 szám alatt, továbbá Erzsébeten a Prieszol utcában, Csepel Csillagtelepen a Vénusz utcában, Dunakeszin a benzinkúti áruházban, Albertirsán a piac téren

VIDÉKEN: BAJA, Kunfi Zs. u. 1. hírlappalton * BÉKÉS, Széchenyi tér 8., pavilon * BÉKÉSCSABA, Andrassy u. 67. hírlapbolt; * DEBRECEN, Csapó utca 100. hírlapüzlet; * DOMBOVÁR, Hunyadi téri hírlappalton; * DUNAÚJVÁROS, Dózsa György utca 3. hírlapárus; * EGER, Felner Jakab út 1. hírlapüzlet, Széchenyi utca 20. hírlapbolt; * ESZTERGOM, Rákóczi tér 1. hírlappalton; * GYÖNGYÖS, Kossuth utca 4. hírlapüzlet; * GYŐR, Hermann Ottó utcai vásárcsarnok; * HATVAN, Horváth Mihály utca 5. hírlappalton; * HÓDMEZŐVÁSÁRHÉLY, Andrassy utca 10-12. hírlapbolt; * KAPOSVÁR, Fő utca 23. hírlapüzlet; * KECSKEMÉT, Petőfi Sándor utca 16. hírlapbolt; * KESZTHELY, Fő téri hírlappalton; * KISKUNHALAS, Máttyás tér 4. Platin Hírlapbolt; * KOMÁROM, vasútállomás; KOMLÓ postahivatali árus; * MISKOLC, Ady Endre u. Hungária biztosító, Andrassy utcai hírlappalton, Árpád utca 2. szolgálatotóhoz, Árpád utca 46. hírlapüzlet, Kiss Tóbornok utca 30. hírlapüzlet, Széchenyi utca 6. hírlapüzlet, Szemere utca 2. hírlappalton, Szent György utca 23. hírlappalton; * MOSONMAGYARÓVÁR, Kormos lakótelepi hírlapbolt; * NAGYKANIZSA, Lenin utca 1. hírlapüzlet; * ÓZD, Gyűjtő utcai sarok, Iv utca 7., Vasvári utca Centrum Áruház; * PÉCS, Fénypont Video Center (Rókus utca 3/A) Különleges értéke (természetesen az ott árusított újságok és videokazetták mellett), hogy 0-24 óráig, tehát éjjel-nappal nyitva tart., Főpályaudvar, Lenin tér hírlappalton; * SALGÓTARJÁN, Erzsébet téri hírlapbolt; * SÁROSPATAK, MÁV utasellátó, Rákóczi u. 47., Zrínyi u. 38; * SIÓFOK, Fő téri hírlapüzlet; * SOPRON, Széchenyi téri hírlapbolt; * SZEGED, Erosz-Video, Ménési utca 13., Kőrös utcai hírlapbolt; * SZÉKESFEHÉRVÁR, Benke Ferenc út 25/a és Fő utca 9; * SZOLNOK, Kossuth L. utca 18. és Ságvári krt.59. hírlappalton; * SZOMBATHELY, posta előtti hírlapárus, Hefele utca, Kőszegi utcai hírlapbolt; * TATABÁNYA, Ságvári E. utca 3., hírlappalton; * VÁC, Széchenyi utcai hírlapbolt; * VESZPRÉM, Kossuth utcai hírlapbolt; * ZALAEGERSZEG, Kossuth utca 32., hírlapüzlet;

Lapunk a szerkesztőség címen: (1461 Budapest, Pf. 388) is megrendelhető. Aki röszaszinű postautalványon fizet elő a MÁSOK egy-egy példányra, erre a címre küldje el az újság (plusz a postaköltség) árát. Továbbra is érvényes kedvezményünk: aki fél évre, vagy annál hosszabb időre fizet elő lapunkra, annak postaköltségét magunkra vállaljuk.

MÁSOK

1461 BUDAPEST, Pf. 388

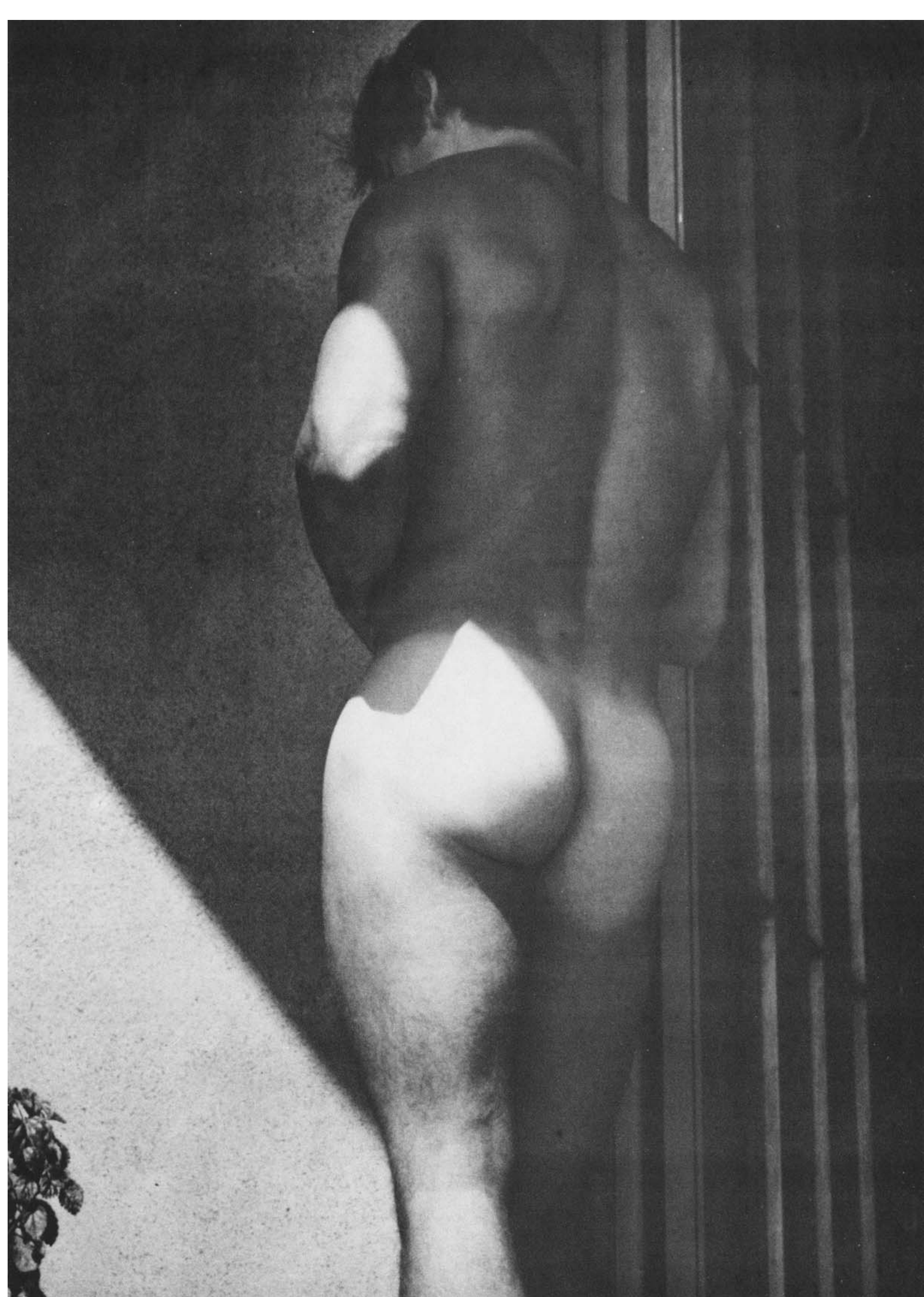
HU ISSN 1215-0134

Információs, érdekvédelmi, kulturális folyóirat.
A Lambda Budapest Baráti Társaság kiadványa.
Megjelenik havonta, a G. Kiadó gondozásában.

Főszerkesztő: Takács B. Gábor

Készül:

a Faragó & Stahorszky kiadó nyomdájában.

GAY GALÉRIA * GAY GALÉRIA * GÉY GALÉRIA * GAY GALÉRIA

GAY GALÉRIA * GAY GALÉRIA * GÉY GALÉRIA * GAY GALÉRIA

Zeusz elragadja Ganimédeszt, a trójai király szépséges fiát
Terrakottaszobor (Olümpiai Múzeum)

GAY GALÉRIA * GAY GALÉRIA * GÉY GALÉRIA * GAY GALÉRIA

GAY GALÉRIA * GAY GALÉRIA * GÉY GALÉRIA * GAY GALÉRIA